

N á v r h

ZÁKON

ze dne2021,

**kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna občanského zákoníku

Čl. I

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 460/2016 Sb., zákona č. 303/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 163/2020 Sb., zákona č. 33/2020 Sb. a zákona č. .../2021 Sb., se mění takto:

1. V § 679 odst. 1 se slova „i o povinnostech a právech rodičů k němu“ zrušují.
2. V § 755 odst. 2 písm. a) se slova „na dobu“ nahrazují slovy „pro dobu“ a za slovo „rozvodu“ se vkládají slova „, bylo-li vedeno a je-li to potřebné“.
3. V § 755 odst. 3 se slovo „nerozhodne“ nahrazuje slovy „se manželé nedohodnou“, slovo „manželů“ se zrušuje a na konci odstavce se doplňuje věta „Nedohodnou-li se manželé, soud manželství nerozvede, dokud o tom nerozhodne soud v řízení o úpravě poměrů k dítěti pro dobu po rozvodu.“.
4. V § 757 odst. 1 písm. b) se slova „a soud jejich dohodu schválil“ zrušují.
5. V § 757 se na začátek odstavce 2 vkládá věta „Dohoda uvedená v odstavci 1 písm. b) a v § 755 odst. 3 vyžaduje písemnou formu a podpisy musí být úředně ověřeny; to neplatí, byla-li dohoda schválena soudem.“.
6. § 906 zní:

„§ 906

(1) Má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, rodiče se nejprve dohodnou, jak bude každý z nich napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte. Při tom vezmou v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z nich, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům.

(2) Nedohodnou-li se rodiče dítěte o výkonu rodičovské odpovědnosti po rozvodu manželství, rozhodne o tom i bez návrhu soud, a to s uvážením hledisek podle odstavce 1.

(3) Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.“.

7. V § 909 se slova „, soud změnil rozhodnutí týkající se“ nahrazují slovy „a nedohodnou-li se rodiče o“ a za slovo „odpovědnosti“ se vkládají slova „, rozhodne o tom soud“.
8. V § 923 odst. 1 se slova „, může soud změnit dohodu a rozhodnutí“ nahrazují slovy „a nedohodnou-li se rodiče“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „, rozhodne o tom soud i bez návrhu“.
9. V § 923 odst. 2 se za větu první se vkládá věta „V rozsahu, v jakém se spotřebované výživné nevrací, se přiměřeně sníží dávka výživného splatná v budoucnu.“.
10. V § 1970 větě druhé se za slova „Výši úroku z prodlení“ vkládají slova „a výši úroku z prodlení s placením pohledávky výživného pro nezletilé dítě, které nenabýlo plné svéprávnosti,“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. II

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 255/2000 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 72/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 167/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 335/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 161/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 368/2016 Sb., zákona č. 460/2016 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 303/2017 Sb., zákona č. 182/2018 Sb., zákona č. 255/2019 Sb. a zákona č. 527/2020 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 6 větě druhé se za slovo „odvolání“ vkládají slova „, nebo připojil-li se manžel navrhovatele k jeho návrhu na zahájení řízení o rozvod manželství bez zjišťování příčin rozvratu, aniž byl návrh vzat zpět nebo připojení odvoláno“.
2. V § 11 odst. 1 písm. a) se za slovo „nezletilé“ vkládají slova „s výjimkou řízení ve věcech podle písmene c)“.
3. V § 11 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) o nichž se toto řízení vede v prvním stupni, jde-li o

1. vzájemnou vyživovací povinnost rodičů a dětí,

2. péči o nezletilé dítě,
 3. styk s nezletilým dítětem,
 4. předání nezletilého dítěte mezi rodiči navzájem,
 5. věci pro nezletilé dítě významné, na nichž se rodiče nemohou dohodnout, a
 6. určení rodiče, který bude nezletilé dítě zastupovat při právním jednání.“.
4. V § 11 odst. 3 se slovo „Osvobození“ nahrazuje slovy „Osvobození podle odstavce 1 písm. c) se vztahuje i na řízení před odvolacím soudem, je-li odvolatelem dítě zastoupené opatrovníkem nebo dítě s plnou procesní způsobilostí, a dále na řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, řízení o výkonu rozhodnutí a exekuční řízení; ostatní osvobození“.
 5. V příloze Sazebník poplatků se v položce 4 bodě 6 slova „návrh na zahájení řízení o rozvod manželství, za“ zrušují.
 6. V příloze Sazebník poplatků se za položku 4 vkládá nová položka 4a, která zní:

„Položka 4a

Za návrh na zahájení řízení o rozvod manželství,

- a) jde-li o společný návrh manželů na zahájení řízení bez zjišťování příčin rozvratu

2 000 Kč

- b) v ostatních případech

7 000 Kč“.

7. V příloze Sazebník poplatků se v položce 7 číslo „500“ nahrazuje číslem „3000“ a slova „1 % z této částky“ se nahrazují slovy „3 000 Kč a 1 % z částky přesahující 50 000 Kč“.
8. V příloze Sazebník poplatků se v položce 22 na konci bodu 5 doplňuje věta „Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně ve věcech vzájemné vyživovací povinnosti rodičů a dětí, péče o nezletilé dítě, styku s nezletilým dítětem, předání nezletilého dítěte mezi rodiči navzájem, pro nezletilé dítě významných, na nichž se rodiče nemohou dohodnout, a určení rodiče, který bude nezletilé dítě zastupovat při právním jednání, se vybere poplatek podle položky 7 písmene a).“.
9. V příloze Sazebník poplatků se v položce 22 na začátek bodu 10 vkládá věta „Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně v řízení o rozvod manželství se vybere poplatek podle položky 4a písmene b).“.

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. Soudní poplatky za řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají podle zákona č. 549/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Soudní poplatky za odvolání podaná ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají podle zákona č. 549/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o zvláštních řízeních soudních

Čl. IV

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 161/2016 Sb., zákona č. 189/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 334/2016 Sb., zákona č. 460/2016 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 303/2017 Sb., zákona č. 343/2020 Sb., zákona č. 527/2020 Sb., zákona č. 588/2020 Sb. a zákona č. .../2021 Sb., se mění takto:

1. V § 12 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Byl-li ve věcech, v nichž lze nařídit předběžné opatření i bez návrhu, zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření, může jej navrhovatel, požaduje-li ve věci týchž účastníků z obdobných důvodů stejnou nebo obdobnou zatímní úpravu poměrů, opakovat až po uplynutí 6 měsíců ode dne nabytí právní moci zamítavého rozhodnutí. K návrhu podanému před uplynutím této doby se nepřihlíží. O tom, že se k návrhu nepřihlíží, vyrozumí soud navrhovatele usnesením, proti němuž není opravný prostředek přípustný.“.

2. V § 378 se slova „a o úpravě práv a povinností k tomuto společnému dítěti, které není plně svéprávné“ zrušují.

3. § 422 se včetně nadpisu zrušuje.

4. V § 473 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnost k plnění nedoplatků na výživném je třeba splnit do 15 dnů od doručení rozsudku podle odstavce 1 písm. a). Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud určit delší lhůtu běžící od doručení rozsudku nebo stanovit, že může být plněno ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí.“.

5. V § 474 odst. 1 se za větu první vkládá věta „V rámci tohoto postupu jim před nařízením jednání uloží využít odborné poradenství za účelem poučení o dopadech rodičovského konfliktu na vývoj dítěte a možnostech smírného řešení, zejména možnosti sepsání dohody o úpravě poměrů dítěte a popřípadě také o možnosti sepsání rodičovského plánu.“, ve větě třetí se za slovo „rodičům“ vkládá slovo „také“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Věty druhá a třetí se nepoužijí, není-li tento postup s ohledem na okolnosti případu nebo povahu věci vhodný a účelný.“.

6. V § 475 odst. 1 se slova „, může soud změnit rozhodnutí týkající se“ nahrazují slovy „a nedohodnou-li se rodiče o“, slovo „rozhodnutí“ za slovem „nebo“ se zrušuje a na konci textu odstavce se doplňují slova „, rozhodne o tom soud i bez návrhu“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2022.

Důvodová zpráva

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Stávající právní stav týkající se úpravy poměrů nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti, pro dobu po rozvodu obsahově vychází z právního stavu založeného již novelou zákona o rodině (dále jen „zákon o rodině“ nebo „ZOR“) provedenou zákonem č. 91/1998 Sb. Tato úprava do značné míry navázala na právní úpravu zákona č. 265/1949 Sb., o právu rodinném (dále jen „ZPR“). Jejím základním východiskem je požadavek, podle něhož **manželství nemůže být rozvedeno, dokud nejsou závazně upraveny poměry dítěte pro dobu po rozvodu.**¹ V tomto ohledu se jedná o posun oproti stavu platnému za účinnosti obecného zákoníku občanského i některým zahraničním právním úpravám, které závazné rozhodnutí o poměrech dítěte jako obligatorní předpoklad rozvodu nevyžadují. Pokud jde o způsob úpravy poměrů dítěte, požaduje se, aby o ní vždy rozhodl **opatrovnický soud dítěte v samostatném řízení.** Požadavek na vedení samostatného řízení před opatrovnickým soudem v kontextu posléze či souběžně vedeného řízení o rozvod manželství vyplýval již z občanského soudního řádu z roku 1950.² Tato úprava byla nicméně opuštěna jeho novelou č. 46/1959 Sb., jíž došlo ke spojení obou řízení. Ze spojení obou řízení vycházelo také původní znění občanského soudního řádu z roku 1963³, které přetrvalo až do 31. 7. 1998.

Konkrétní forma úpravy poměrů dítěte se podle zákona může lišit v závislosti na tom, zda je vedeno klasické řízení o rozvodu se zjišťováním příčin rozvratu (§ 755 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „občanský zákoník“ nebo „OZ“), popřípadě zda je řízení o rozvodu vedeno zjednodušeným postupem bez zjišťování příčin rozvratu (§ 757 OZ). Pro vedení řízení tímto zjednodušeným postupem se vyžaduje, aby se rodiče na úpravě poměrů dítěte dohodli a **soud jejich dohodu schválil.** V případě klasického rozvodu se předpokládá autoritativní rozhodnutí soudu o této záležitosti, byť není vyloučeno ani možné schválení dohody.

Hlavní důvody, které vedly k zavedení stávajícího modelu zákonem č. 91/1998 Sb., lze shrnout takto:

- 1) Vyloučení záležitostí dítěte k samostatnému řízení vede ke zklidnění a zjednodušení řízení o rozvod manželství.
- 2) K rozvodu nemůže dojít, dokud nejsou závazně upraveny poměry dítěte, což má zamezit dlouhodobým sporům o děti po rozvodu manželství.⁴
- 3) O dítěti rozhoduje specializovaný soudce, který již dítě může znát z předešlých řízení a může o něm rozhodovat i po rozvodu.⁵

¹ Srov. § 755 odst. 3 OZ, § 25 ZOR, § 32 ZPR.

² Srov. § 240 zákona č. 142/1950 Sb.

³ Srov. § 113 ve znění účinném do 31. 7. 1998.

Relevantnost těchto důvodů je vhodné s odstupem více než 20 let od přijetí této úpravy zhodnotit.

Ad 1) Vyloučení záležitostí dítěte k samostatnému řešení pravděpodobně může skutečně přispívat ke zklidnění a zjednodušení řízení o rozvod manželství.⁶ Mnohem pochybnější je však skutečnost, zda stávající nastavení vede také ke zklidnění a zjednodušení řešení záležitostí dítěte. V literatuře je naopak poukazováno na to, že vyloučení záležitostí dítěte do jiného řízení před soudem může mít za následek zcela opačný efekt, neboť vytváří ze sporu o děti „*první právní bojiště rozcházejícího se páru*“.⁷ Tím může být rodičovský konflikt naopak podpořen. Žádoucímu stavu nepřispívá ani okolnost, že vedení dvou soudních řízení vede k průtahům celého procesu. Z poznatku, že kumulace soudních řízení může vést k eskalaci konfliktu, vycházejí i některé zahraniční právní úpravy, v nichž je řízení o poměrech dítěte zásadně spojeno s řízením o rozvod manželství, anebo mezi nimi neexistuje vztah vzájemné podmíněnosti.⁸

Ad 2) Za relevantní výhodu stávající úpravy lze považovat také skutečnost, že poměry dítěte pro dobu po rozvodu musejí být závazně vyřešeny ještě před rozvodem samým. I tato uváděná výhoda však vyplývá toliko z požadavku, aby byly poměry dítěte závazně upraveny ještě před rozvodem samotným. Není dána nutně tím, jakým způsobem mají být tyto poměry upraveny, ani tím, že o nich rozhoduje soud. Praxe některých soudů (viz dále) naopak ukazuje, že předpoklad plnění dohody nezbytně nesouvisí s tím, zda byla dohoda schválena soudem, ale především s tím, nakolik je obsah dohody výsledkem dobrovolnosti a přesvědčení rodičů o tom, že je ujednaný způsob řešení v souladu se zájmem dítěte i jejich představami.

Ad 3) Za nejednoznačnou výhodu pro vedení dvou řízení lze považovat argument, že o záležitosti dítěte rozhoduje v řízení péče soudu o nezletilé specializovaný soudce, který může mít již o dítěti poznatky z dřívějších řízení a který bude o dítěti rozhodovat i po rozvodu. Tento argument plně nezohledňuje, že rozhodování o poměrech dítěte pro dobu po rozvodu je ve většině případů prvním řízením dítěte před opatrovnickým soudem. V dnešních poměrech není zcela případný ani argument, podle něhož má o poměrech dítěte pro dobu po

⁴ Srov. M. Hrušáková in Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, str. 446–453.

⁵ Srov. důvodová zpráva k zákonu č. 91/1998 Sb.: „*Zvýšení ochrany dítěte v souvislosti s rozvodem spočívá i v oddělení řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem, které musí časově předcházet rozvodovému řízení. O úpravě poměrů k nezletilému dítěti by tak rozhodoval pouze opatrovnický soudce, který již může mít o dítěti informace z dřívějších, předcházejících řízení (např. řízení podle § 50 apod.), který bude o dítěti rozhodovat i po rozvodu a navíc jde o soudce svým způsobem specializovaného. Navrhované ustanovení by mělo chránit dítě před častou situací, kdy oba výroky nenabývají právní moci současně a právní postavení dítěte není delší čas postaveno najisto.*“.

⁶ „*Praxe ukázala, že oddělení obou řízení výrazně přispělo ke zklidnění řízení o rozvod manželství, protože vyjasnění budoucnosti společných dětí bylo zpravidla v řízení o rozvod manželství nejproblematictějším aspektem celého procesu.*“ - R. Šínová in Melzer, F., Tégl, P. a kol.: Občanský zákoník – velký komentář. Svazek IV. § 655 – 975. Praha: Leges, 2016, str. 721.

⁷ Srov. K. Šimáčková in Melzer, F., Tégl, P. a kol.: Občanský zákoník – velký komentář. Svazek IV. § 655 – 975. Praha: Leges, 2016, str. 1589.

⁸ „*Z tohoto důvodu některé zahraniční úpravy (např. německá úprava) volí postup zcela opačný: soud nejprve manželství rozvede a po zklidnění vzájemných vztahů mezi rozvedenými rodiči teprve rozhoduje o úpravě poměrů k jejich společným dětem.*“ Srov. M. Hrušáková in Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, str. 446–453.

rozvodu rozhodovat opatrovnícký soud z toho důvodu, že o dítěti bude rozhodovat i po rozvodu. Tento argument se míjí s účelem úpravy poměrů dítěte pro dobu po rozvodu, jímž by mělo být naopak úsilí o obnovení řádného fungování rodiny, která by se měla do budoucna obejít bez ingerence státu. Za žádoucí a typický je tedy třeba pokládat stav, v němž by žádný soud o dítěti před rozvodem manželství rozhodovat nemusel a ideálně by při vhodném nastavení poměrů po rozvodu již nikdy ani rozhodovat neměl.

Rovněž je třeba si uvědomit, že ani výhody spočívající ve specializaci soudce se nemohou plně rozvinout ve všech případech rozhodování. Za racionální lze přitom považovat, aby této kompetence bylo využíváno zejména ve skutkově i právně složitých věcech. Ty se však mohou vyznačovat zpravidla tím, že se rodiče nemohou na záležitostech dítěte dohodnout, popřípadě že již ze samotného obsahu dohody vyplývá pochybnost, zda není dohoda v rozporu se zájmem dítěte. V případě, že se však rodiče dokáží o poměrech dítěte dohodnout a nic nenasvědčuje jejich zjevně zneužívajícímu úmyslu, se erudice soudce plně uplatnit nemůže. Subjekty dohody jsou rodiče za aktivní participace dítěte, přičemž kvalitu jejich dobrovolně a řádně přijatého rozhodnutí nemůže soud nahradit. Role soudu se v takovém případě může omezit nanejvýš na formální kontrolu, zda je dohoda v souladu se zákonem.

Demografický vývoj

V souvislosti s hodnocením stávající právní úpravy je vhodné ji dát do kontextu také s vývojem demografických dat. V tomto směru lze pro ilustraci odkázat především na data, která ukazují, že počet dětí narozených v manželství a mimo něj se v průběhu času neustále přibližuje. Data poskytnutá Českým statistickým úřadem⁹ ukazují, že od roku 2010 došlo k tomu, že **počet dětí v manželství a mimo něj je téměř totožný**.

Narození podle vitality, legitimacy a pohlaví

Rok narození	2010	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Celkem	117 446	108 955	107 117	110 252	111 162	113 083	114 789	114 419	112 633
Živě	117 153	108 576	106 751	109 860	110 764	112 663	114 405	114 036	112 231
V manželství	69 989	61 488	58 751	58 593	57 788	57 930	58 314	58 698	58 138
Mimo manželství	47 164	47 088	48 000	51 267	52 976	54 733	56 091	55 338	54 093

Je však možno poskytnout i obraz vývoje tohoto jevu v delším časovém období, jak je dobře vidět na grafech Českého statistického úřadu.¹⁰ Podíl dětí narozených mimo manželství se od roku 1950 zásadně zvýšil. K nárůstu docházelo setrvale především od začátku 90. let, kdy

⁹ Jedná se o údaje z tabulky uvedené ve Statistické ročence České republiky 2017, Český statistický úřad, Praha, 2017. Tabulka č. 4-10. Narození podle vitality, legitimacy a pohlaví., s. 135. [cit. 20. listopadu 2018] a ve Statistické ročence České republiky 2019, Český statistický úřad, Praha, 2019. Tabulka č. 4-11. Narození podle vitality, legitimacy a pohlaví., s. 135. [cit. 25. listopadu 2019].

Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/statisticka-rocenka-ceske-republiky>.

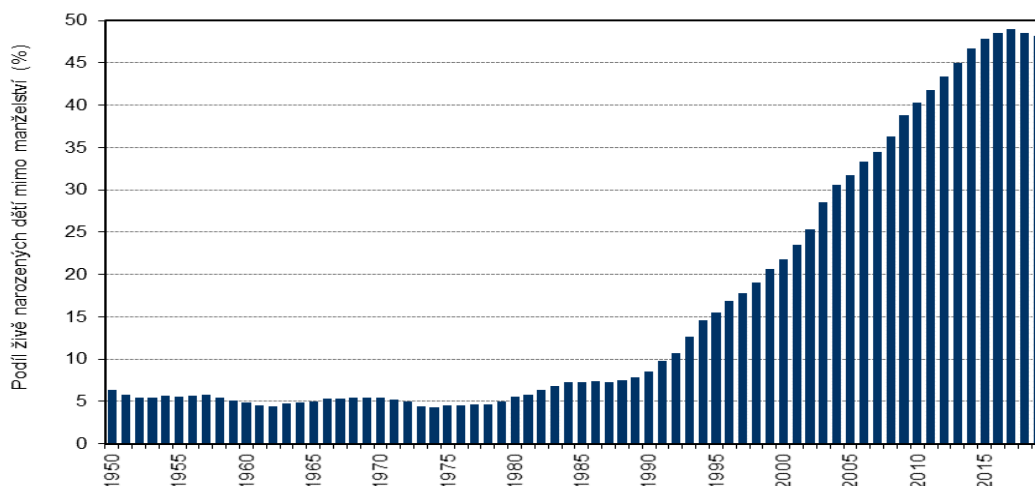
¹⁰ Podíl dětí narozených mimo manželství v letech 1950–2019. Český statistický úřad. Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/podil-deti-narozenyh-mimo-manzelstvi-v-letech-1950-2019>.

Aktuální populační vývoj v kostce. Český statistický úřad. [cit. 30. dubna 2020].

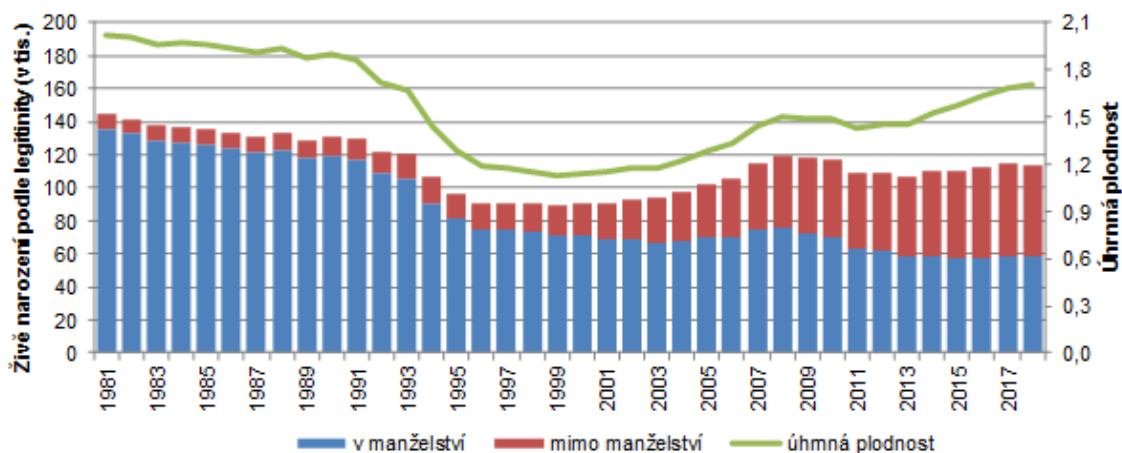
Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/aktualni-populacni-vyvoj-v-kostce>.

začala být připravována velká novela zákona o rodině, v níž má základ i stávající právní stav.¹¹ Sledovat lze rovněž významný posun od roku 1998, kdy vstoupila tato právní úprava v účinnost. Tehdy podíl dětí narozených mimo manželství činil zhruba 20 %. Zajímavostí rovněž je, že stávající právní úprava byla přijímána v době, kdy se rodilo vůbec nejméně dětí za poslední desetiletí (kolem 90 tisíc ročně).

Podíl dětí narozených mimo manželství v letech 1950-2019

Živě narození a úhrnná plodnost, 1981–2018

Lze doplnit, že dle Českého statistického úřadu¹² se v roce 2020 živě narodilo asi 110,2 tisíc dětí. Děti, které se narodily vdaným ženám, bylo 56,7 tisíc, dětí narozených mimo manželství bylo 53,4 tisíc. Podíl dětí narozených mimo manželství sice třetím rokem v řadě stagnoval,

¹¹ Srov. důvodová zpráva k zákonu č. 91/1998 Sb.: „Na novele zákona o rodině se začalo pracovat již v roce 1991 a zásady novely byly předloženy k diskusi a poté federální vládě krátce před volbami v roce 1992. Po volbách se o novele mluvit přestalo a teprve koncem roku 1994 bylo uloženo Ministerstvu spravedlnosti předložit návrh nové koncepce úpravy rodinně právních vztahů. V lednu roku 1995 vláda rozhodla o vypracování tzv. rodinněprávní novely občanského zákoníku, a zákona o sociálně právní ochraně dětí. (...)“.

¹² Stav a pohyb obyvatelstva v ČR - rok 2020, kód 130062-20, Tab. 2.1. Narození podle regionů soudržnosti, krajů a okresů. Český statistický úřad. [cit. 22. března 2021]. Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/stav-a-pohyb-obyvatelstva-v-cr-rok-2020>.

i tak však v roce 2020 dosáhl 48,4 %. Z uvedeného lze vyvodit, že rozdíl mezi počty dětí narozených v manželství a mimo něj se fakticky stírá. Zároveň je však třeba doplnit, že nejčastěji se mimo manželství rodí první děti. Např. v roce 2018 se jednalo o 58 % ze všech prvorozených dětí narozených nevdaným matkám.¹³ Tato skutečnost však neznamená, že v budoucnu některé děti nežijí s rodičem již sezdáním.

Data o rozvodovosti manželství¹⁴ pak poukazují na to, že v roce 2018 činila úhrnná rozvodovost 45 %, což představovalo mírné snížení oproti roku 2017 (47 %). Již v letech předchozích však byla míra rozvodovosti vysoká; od roku 2001 se pohybuje intenzita rozvodovosti na úrovni 45–50 %.¹⁵ Zjednodušeně lze říci, že **polovina manželství se rozvádí**. Zároveň data upozorňují na to, že v roce 2019 u rozvodů převažovali manželé s nezletilými dětmi. Z celkového počtu 24,1 tisíc rozvodů jich bylo 59 % s nezletilými dětmi. Celkově se rozvod dotkl v daném roce 22,6 tisíc dětí.¹⁶ Nelze přitom vyloučit, že stejně tak se mohou ocitat i desítky tisíc dětí v situaci rozpadu vztahu svých nesezdaných rodičů.

Z výše uvedených dat o demografickém vývoji vyplývá, že stávající právní úprava, která pro případ rozvodu vyžaduje soudní rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilého dítěte manželů, zasahuje, na rozdíl od doby svého vzniku, plošně a asymetricky čím dál užší množinu dětí. Jakkoli se v současnosti i nadále pravděpodobně jedná o nadpoloviční většinu populace nezletilých dětí, je zde zřejmý významný klesající trend.

Statistická data o rozhodování soudů

Konkrétní dopady již více než 20 let uplatňované úpravy je možné zkoumat také prostřednictvím statistických dat o rozhodování soudů. Předně lze sledovat množství případů, v nichž se o poměrech dětí v souvislosti s rozvodem rozhoduje. Tento počet zde uvádíme podle počtu těchto věcí, nikoli podle počtu dětí, o nichž je rozhodováno (viz níže).

Rok	Počet rozhodnutí o svěření dítěte do péče pro případ rozvodu ¹⁷
2010	18 045
2011	17 063
2012	16 132
2013	16 695
2014	17 440
2015	16 235
2016	17 040

¹³ Srov. Kuchařová a kol., Zpráva o rodině 2020. Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, Praha, 2020, s. 60.

¹⁴ Statistická ročenka České republiky 2019, Český statistický úřad, Praha, 2019. Tabulka č. 4-10. Rozvody podle délky trvání manželství., s. 134. [cit. 25. listopadu 2019].

Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/statisticka-rocenka-ceske-republiky>.

¹⁵ Aktuální populační vývoj v kostce. Český statistický úřad. [cit. 30. dubna 2020]. Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/aktualni-populacni-vyvoj-v-kostce>.

¹⁶ Pohyb obyvatelstva – rok 2019, kód 130080-19. Český statistický úřad. [cit. 20. března 2020]. Dostupné zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/csi/pohyb-obyvatelstva-rok-2019>.

¹⁷ Data vycházejí ze statistických listů s kódem S-SL-O (ve věcech opatrovnícké agendy) - Přehled o pravomocných rozhodnutích soudů v opatrovníckých věcech. Okresní soudy-počet věcí, a to v jednotlivých letech. Data jsou volně ke stažení zde: <https://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>.

2017	15 628
2018	15 362
2019	14 987

Rok	Počet rozhodnutí o výživě - stanovení výživného pro případ rozvodu ¹⁸
2010	17 137
2011	16 348
2012	15 250
2013	15 831
2014	16 851
2015	15 947
2016	16 565
2017	15 988
2018	15 870
2019	15 432

Uvedené údaje jsou však pouze jistým vzorkem ukazujícím na situaci, kdy soud musí případ nezletilého řešit, aby následně mohlo dojít k rozvodu. Nejedná se však o jediné situace, kdy se před soudem řeší poměry dítěte, konkrétně otázky péče o něj a jeho výživy. Určitý obrázek o celkové skladbě tohoto druhu věcí si lze učinit z následujícího statistického přehledu o struktuře rozhodování o výživě dítěte za rok 2018.¹⁹ Ten sice na rozdíl od výše uvedené statistiky neobsahuje všechna řízení (nejsou zde zahrnuta rozhodnutí, v nichž je povinnost platit výživné uložena oběma rodičům), ale lze z něj usuzovat alespoň na vzájemný poměr jednotlivých případů rozhodování.

Rok	První rozhodnutí o výživě dítěte				Další rozhodnutí o výživě	Celkem
	První rozhodnutí o výživě - celkem	Povinnost platit výživné uložena bez souvislosti s rozvodem manželství - celkem	Pouze případ rozvodu povinnost uložena	Pro případ rozvodu i před rozvodem manželství povinnost uložena	Celkem	
2018	23 812	11 882	4 575	7 355	14 421	38 233

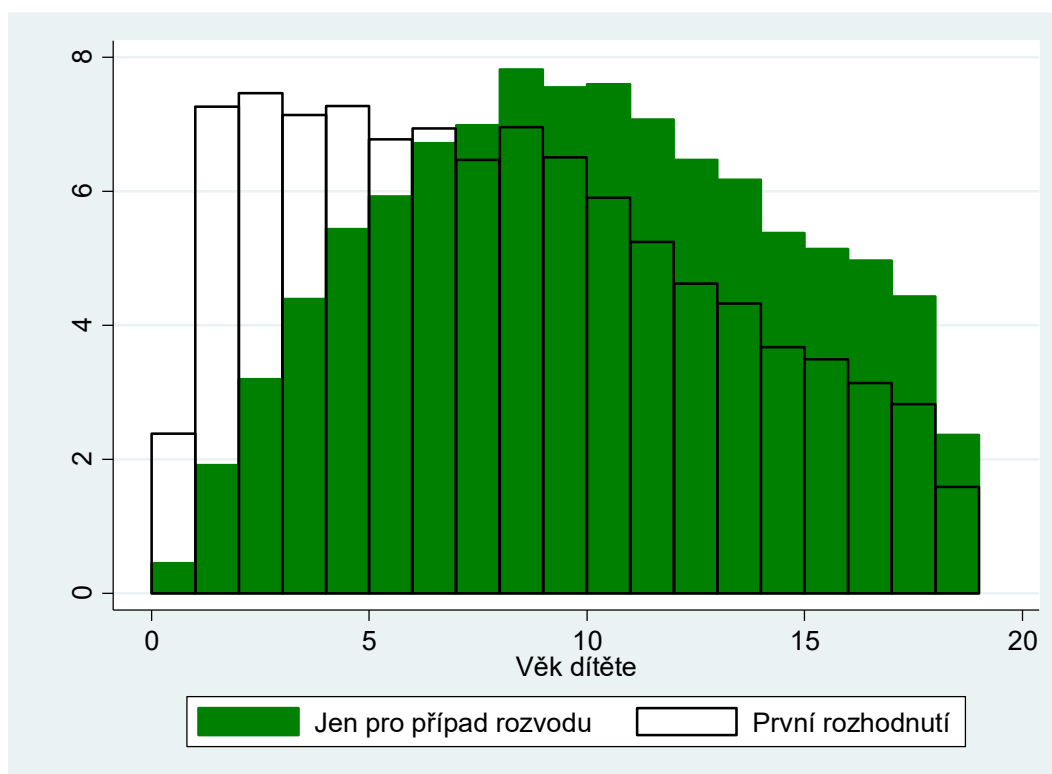
¹⁸ Tamtéž.

¹⁹ Údaje byly odvozeny z Přehledu rozhodování o výši výživného za rok 2018. Data jsou volně ke stažení zde: <https://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>.

Na celkovém ročním počtu rozhodnutí o výživě dítěte se případy, kdy byla povinnost platit výživné uložena v souvislosti s rozvodem manželství, podílejí zhruba z 30 %. Srovnatelný je podíl případů, kdy je o výživném rozhodováno bez souvislosti s rozvodem manželství (výživné dítěte nesezdaných rodičů a výživné dítěte manželů, kteří spolu nežijí) a kdy je o něm rozhodováno v souvislosti s rozvodem manželství (součet případů, kdy bylo o výživném rozhodováno pouze pro případ rozvodu i případy, kdy o výživném bylo rozhodnuto také pro dobu před rozvodem). Je však třeba poukázat na podstatný rozdíl mezi těmito kategoriemi případů. Ze skupiny případů, kdy je o výživném rozhodováno bez souvislosti s rozvodem manželství, lze odvozovat počet případů, kdy zde existuje přirozená potřeba, aby o výživném rodičů rozhodl soud (např. výživné není vůbec placeno nebo panuje spor o jeho výši). V případech, kdy je o výživném rozhodováno v souvislosti s rozvodem, je však pravděpodobné, že zde existuje relevantní podíl případů, kdy je o výživném rozhodováno pouze z toho důvodu, že to vyžaduje zákon jako podmínku rozvodu manželství. Nejvyšší je tato pravděpodobnost v kategorii případů, kdy je o výživném rozhodováno pouze pro případ rozvodu (12 % případů). V těchto případech zřejmě neexistuje okamžitá potřeba rozhodnutí o výživném, neboť je výživa dítěte v době rozhodování soudu zajištěna. Také v případech, kdy je o výživném rozhodnuto také na dobu před rozvodem, není vyloučeno, že se tím má v určitém počtu případů pouze legitimizovat faktické zajišťování výživy, k němuž dochází již před rozhodnutím soudu.

Určitá typologická odlišnost případů, kdy je o záležitostech dítěte rozhodováno v souvislosti s rozvodem manželství a bez této souvislosti, je patrná také z věkového složení dětí při rozhodování o péči.²⁰

²⁰ Srov. Výroční statistická zpráva resortu justice za rok 2018, dostupné zde: https://www.justice.cz/documents/12681/719244/Ceske_soudnictvi_2018_vyrocní_stat_zprava.pdf/7a0eb503-6fd7-4b70-b31f-882398651520

Z této věkové struktury vyplývá, že u prvního rozhodnutí jsou obecně děti nejčastěji ve věku od 1 do 5 let. U rozhodnutí v případě rozvodu je však nejvíce dětí ve věku 7 až 10 let a obecně vyšší zastoupení dětí ve vyšším věku. Toto rozložení bylo roce 2018 (s drobnými odlišnostmi) v zásadě stejné jako v roce 2017 a potvrzeno bylo také na datech z roku 2019. Uvedené rozdíly mezi oběma typy případů lze do určité míry připisovat skutečnosti, že manželství může být trvalejším druhem svazku. V tomto ohledu se na struktuře rozvodů podle délky trvání manželství v nejvyšší míře podílejí případy, kdy manželství trvalo 5 až 10 let (26,8 % v roce 2017).²¹ Zároveň, jak jsme již uvedli, u prvorozených dětí jsou statisticky četnější případy, kdy se narodí mimo manželství a jeho rodiče uzavřou manželství posléze. Na druhou stranu lze z odlišné typologie opět usuzovat také na skutečnost, že se mnohé děti ocitají před soudem pouze z toho důvodu, že se jejich rodiče rozvádějí, aniž by k soudní úpravě jejich poměrů existovala praktická potřeba. Obecně lze totiž spíše předpokládat, že potřeba soudní kontroly poměrů dítěte roste s klesajícím věkem dítěte. U mladšího dítěte existuje vyšší riziko nevratných negativních důsledků nevhodné úpravy jeho poměrů a takové dítě je také v nižší míře schopno prosazovat své názory. Taktéž lze vycházet z předpokladu, že u staršího dítěte, které přichází ve vyšší míře do kontaktu s vnějším světem (škola, kroužky), lze navenek snadněji identifikovat negativní projevy, které mohou potřebu úpravy jeho poměrů vyvolat.

Ministerstvo spravedlnosti od roku 2017 též zjišťuje, v kolika procentech případů došlo k vyřešení záležitosti dítěte dohodou, již v rámci řízení o úpravu poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu schválil soud, a kdy se tak stalo autoritativním rozhodnutím soudu (viz níže).²²

²¹ Srov. <https://www.czso.cz/csu/czso/demograficka-rocenka-ceske-republiky-x36hy5c4db>.

²² Zpracovaná data poskytl oddělení justiční analýzy a statistiky Ministerstva spravedlnosti.

Rok 2017

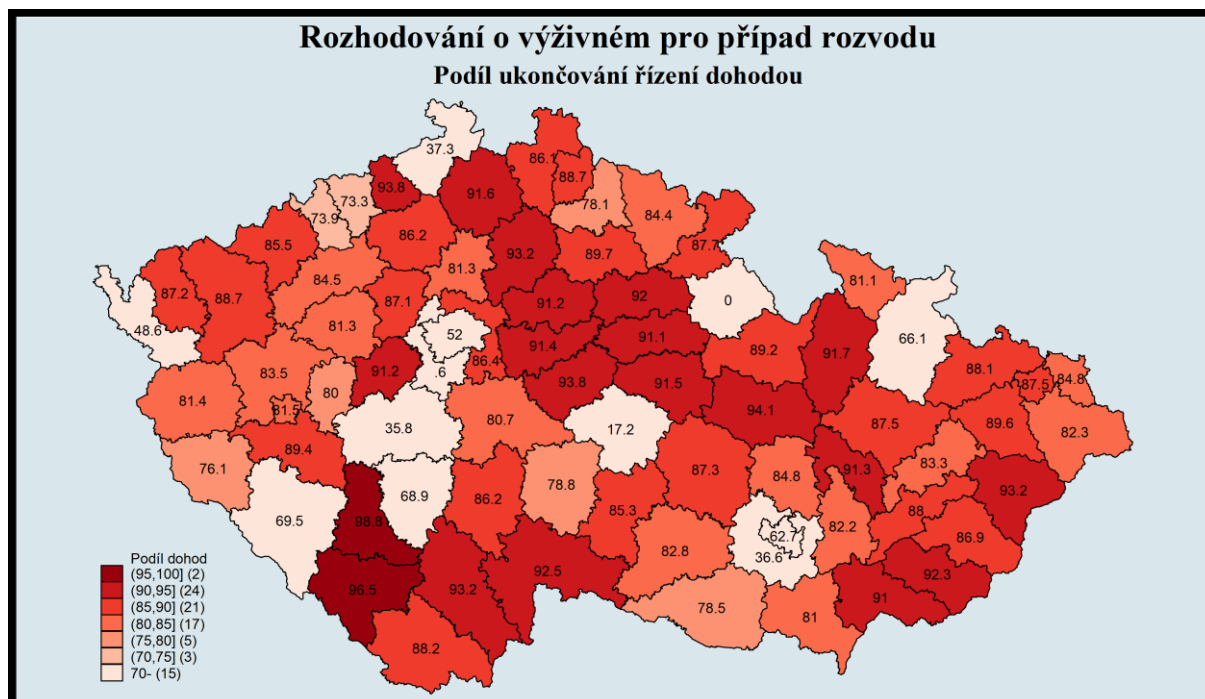
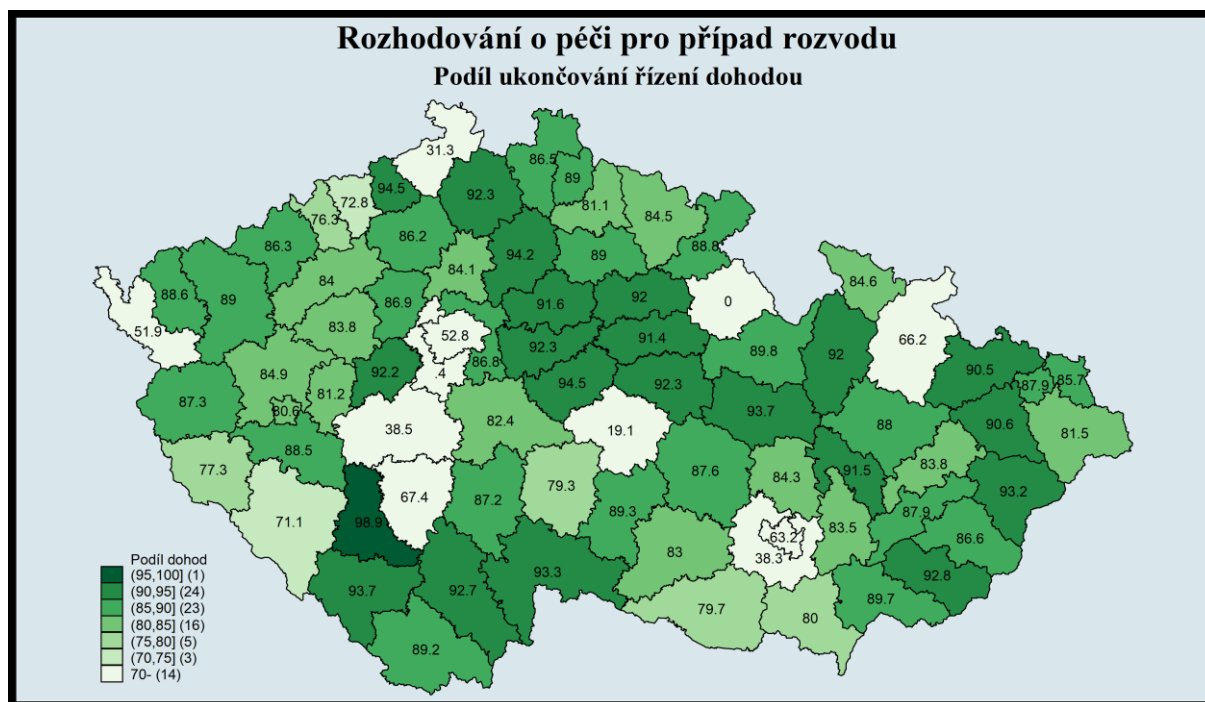
Předmět sporu	Dohodou		Rozhodnutím soudu		Dohoda + soud
	Počet	Podíl v %	Počet	Podíl v %	
Pro případ rozvodu svěřeno matce	8317	76,55	2548	23,45	10865
Pro případ rozvodu svěřeno otci	808	71,69	319	28,31	1127
Pro případ rozvodu svěřeno do společné péče obou rodičů	606	87,70	85	12,30	691
Pro případ rozvodu svěřeno do střídavé péče obou rodičů	1387	77,18	410	22,82	1797
Celkem	11118	76,78	3362	23,22	14480
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – matce	1107	75,41	361	24,59	1468
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – otci	12385	82,47	2633	17,53	15018
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – oběma	677	78,63	184	21,37	861
Celkem	14169	81,68	3178	18,32	17347

Rok 2018²³

Předmět sporu	Dohodou		Rozhodnutím soudu		Dohoda + soud
	Počet	Podíl v %	Počet	Podíl v %	
Pro případ rozvodu svěřeno matce	7996	80,41	1948	19,59	9944
Pro případ rozvodu svěřeno otci	768	75,37	251	24,63	1019
Pro případ rozvodu svěřeno do společné péče obou rodičů	714	89,25	86	10,75	800
Pro případ rozvodu svěřeno do střídavé péče obou rodičů	1361	81,55	308	18,45	1669
Celkem	10839	80,70	2593	19,30	13432
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – matce	1105	76,63	337	23,37	1442
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – otci	11711	85,34	2011	14,66	13722
Pro případ rozvodu povinnost platit výživné stanovena – oběma	692	82,97	142	17,03	834
Celkem	13508	84,44	2490	15,56	15998

²³ Tabulka ukazuje data za část roku 2018, konkrétně od ledna do října.

Byť se jedná o ukázkou výsledků řízení za poměrně krátké období, i z těchto dat je patrná vysoká ochota účastníků ke smírnému řešení věci dohodou. Procento případů, v nichž se daří dosáhnout dohody, pak v roce 2018 (ve sledované části roku) lehce vzrostlo oproti roku předchozímu. Situaci je možné ilustrovat taktéž na kartogramech (zjednodušeně mapkách), které ukazují počty uzavřených dohod v roce 2017 v rámci soudních řízení o výše uvedených věcech v různých částech republiky.²⁴

²⁴ Vybrané soudy však zřejmě neuvedly data řádně, konkrétně se jedná o soudy Praha 7, Praha-Západ, Praha 4,

Další údaje, z nichž lze alespoň rámcově zjistit, v jaké míře se manželé jsou schopni dohodnout o záležitostech dosavadní rodiny, ilustrují data o počtu případů, kdy je podáván společný návrh na rozvod manželství bez zjišťování příčin rozvratu. Z nich vyplývá, že jde o poměrně hojně využívanou možnost, která má v čase vzrůstající tendenci.

Rok	Společný návrh manželů
2015	31% ²⁵
2016	41 % ²⁶
2017	44 % ²⁷
2018	48 % ²⁸
2019	50 % ²⁹
2020	52 % ³⁰

Ze statistik týkajících se podílu případů, kdy jsou záležitosti rodiny řešeny konsenzuálním způsobem, opět vyplývá, že zde s vysokou pravděpodobností existuje relevantní počet případů, kdy se rodiče pro případ rozvodu dokáží dohodnout na úpravě poměrů dítěte v souladu s jeho zájmy, aniž by k tomu potřebovali ingerenci státu. Ještě četnější však pravděpodobně budou případy, kdy sice dochází k dohodě až po zahájení soudního řízení, avšak věc musí být dále projednána, aby mohlo dojít k vydání meritorního rozhodnutí.

Dále je možno sledovat i průměrnou délku řízení o poměrech nezletilého pro dobu po rozvodu,³¹ počítanou ve dnech, sledovanou ode dne nápadu do právní moci rozhodnutí.

Rok	Řízení o svěření dítěte do péče pro případ rozvodu ³²
2012	143 – 215
2013	135 – 354

Rychnov nad Kněžnou.

²⁵ Aktuální populační vývoj v kostce. Český statistický úřad. [cit. 20. listopadu 2018]. Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/aktualni-populacni-vyvoj-v-kostce>.

²⁶ Tamtéž.

²⁷ Propočet proveden z tabulky 5.1. Rozvody podle regionů soudržnosti, krajů a okresů 2017. In Stav a pohyb obyvatelstva v ČR - rok 2017. Český statistický úřad.[cit. 20. listopadu 2018]. Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/stav-a-pohyb-obyvatelstva-v-cr-rok-2017>.

²⁸ Aktuální populační vývoj v kostce. Český statistický úřad. [cit. 29. ledna 2021]. Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/aktualni-populacni-vyvoj-v-kostce>.

²⁹ Pohyb obyvatelstva za rok 2019, Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/cr/pohyb-obyvatelstva-rok-2019>. Dále srov. Stav a pohyb obyvatelstva v ČR - rok 2019, Tab. 5.1. Rozvody podle regionů soudržnosti, krajů a okresů, Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/stav-a-pohyb-obyvatelstva-v-cr-rok-2019>.

³⁰ Stav a pohyb obyvatelstva v ČR - rok 2020, Tab. 5.1. Rozvody podle regionů soudržnosti, krajů a okresů. Informace je dostupná zde: <https://www.czso.cz/csu/czso/stav-a-pohyb-obyvatelstva-v-cr-rok-2020>.

³¹ Data vycházejí ze statistických listů s kódem S-SL-O (ve věcech opatrovnícké agendy) - Přehled o průměrných délkách řízení ode dne nápadu do dne právní moci ve dnech podle předmětu a výsledku, a to v jednotlivých letech. Data jsou volně ke stažení zde: <https://csprav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>.

³² Tabulka ukazuje rozmezí průměrných délek řízení, od nejkratších (typicky v případě rozhodnutí o společné péči rodičů), až po rozhodnutí o nejdelší (typicky svěření jiné osobě než rodiči).

2014	118 – 261
2015	123 – 251
2016	106 – 217
2017	109 – 182
2018	99 – 233
2019	94 – 209

Rok	Řízení o výživě - stanovení výživného pro případ rozvodu ³³
2012	86 – 169
2013	121 - 162
2014	95 – 173
2015	148 – 443
2016	145 – 263
2017	135 – 365
2018	128 – 166
2019	122 – 162

Jak je z uvedených dat patrné, řízení týkající se situace dítěte, jež je nezbytně třeba k tomu, aby mohlo dojít k rozvodu, trvá minimálně 3 měsíce a déle.

Dále je inspirativní se zabývat také tím, v jaké míře se v opatrovnické agendě uplatňuje možnost využití mediace.³⁴

Rok	Počet nařízených prvních setkání se zapsaným mediátorem	Počet věcí, v nichž nařízeno první setkání se zapsaným mediátorem a uzavřen smír
2015	74	nejsou k dispozici
2016	107	nejsou k dispozici
2017	157	74
2018	199	89
2019	262	zatím není k dispozici

Jakkoli lze zaznamenat nárůst využívání tohoto nástroje, lze uplatňování mediace vnímat v kontextu opatrovnické agendy jako spíše nižší.

³³ Tabulka ukazuje rozmezí průměrných délek řízení, jež trvala průměrně nejkratší dobu, až po rozhodnutí nejdelší (typicky stanovení vyživovací povinnosti jiné osobě než rodiči).

³⁴ Jedná se o data získaná od pracovní skupiny Ministerstva spravedlnosti pro mediaci. Avšak odborná veřejnost má za to, že zřejmě nedochází k plnému vykazování předmětných úkonů v rámci výkazů, neboť informace z praxe ukazují na výrazně vyšší míru zapojení mediátorů soudy, než tabulka uvádí.

Sledovat lze rovněž počet případů, v kolika je ročně nařízena exekuce k vymození výživného a vydán exekuční příkaz k pozastavení řidičského oprávnění.

Rok ³⁵	Počet zahájených exekucí k vymození výživného	Z toho k vymození výživného pro nezletilé dítě	Počet vydaných exekučních příkazů k pozastavení řidičského oprávnění
2016	4 254	3 305	1 427
2017	4 055	3 156	1 606
2018	3 486	2 770	1 380
2019	3 670	2 990	1 600
2020	2 862	2 368 ³⁶	1 182

Z těchto údajů je zřetelné, že existuje řádový rozdíl mezi počtem případů, ve kterých je ročně rozhodováno o výživném, a počtem případů, kdy je výživné vymáháno. Jakkoli počty zahájených exekucí nepochybně nezachycují všechny případy, kdy výživné není placeno, lze přesto usuzovat, že v převažujícím počtu případů neexistuje potřeba na vykonatelné úpravě poměrů dítěte.

Představu o tom, v kolika případech je třeba řešit otázky týkající se výživy dítěte se zapojením státní moci, podávají také údaje související s trestními řízeními pro trestný čin zanedbání povinné výživy.

Statistické přehledy kriminality Policie ČR³⁷

zanedbání povinné výživy	registrováno	objasněno celkem			škoda celkem v tisících Kč	
	POČET	POČET	spácháno opakov. trest. osobami	spácháno cizinci		
2020	7 299	6 678	3 719	342	294 326	
2019	10 176	8 020	4 327	395	410 599	
2018	8 351	8 347	4 556	414	332 411	
2017	8 979	8 962 ³⁸	5 048	385	202 ³⁹	
2016	10 611	10 594 ⁴⁰	6 682	498	0	
				STÍHÁNO		
				celkem	recidivisté	ženy
2015	12 089	12 087	8 389	10 704	7 338	1 322

³⁵ Zdroj: Exekutorská komora ČR.

³⁶ V tomto roce jde o údaj o počtu zahájených exekučních řízení k vymození výživného na nezaopatřené dítě (tj. do 26 let, neživí-li se samo).

³⁷ Zdroj: <https://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>.

³⁸ Uveden údaj o objasněných případech bez zahrnutí případů „dodatečně objasněno“. Při zahrnutí těchto případů vychází ve statistikách nereálná hodnota (8 994), která je vyšší než počet registrovaných případů.

³⁹ Nejde o věrohodný údaj.

⁴⁰ Uveden údaj o objasněných případech bez zahrnutí případů „dodatečně objasněno“. Při zahrnutí těchto případů vychází ve statistikách nereálná hodnota (10 702), která je vyšší než počet registrovaných případů.

2014	13 939	13 937	9 311	12 494	8 239	1 446
2013	14 726	14 718	9 451	13 280	8 425	1 372
2012	14 209	14 199	8 908	12 800	7 894	1 358
2011	15 301	15 288	9 140	13 786	8 040	1 516
2010	14 662	14 619	8 496	13 367	7 576	1 287
2009	11 987	11 895	6 726	10 922	6 042	
2008	10 118	10 063	5 852	9 183	5 224	
2007	10 253	10 223	6 320	9 164	5 528	810
2006	11 571	11 570	7 187	10 397	6 356	704
2005	12 351	12 351	7 499	11 162	6 653	790
2004	13 094	13 093	7 872	11 775	6 920	889
2003	12 671	12 667	7 242	11 437	6 398	867
2002	12 558	12 549	6 712	11 256	5 871	
2001	11 419	11 414	5 474	9 990	4 593	
2000	12 055	12 040	5 242	10 565	4 474	

Vedená trestní řízení pro trestný čin zanedbání povinné výživy⁴¹

Rok	Stíháno	Obžalováno	Zkrácené přípravné řízení	Podán návrh na potrestání	Celkem stíháno/ konáno zkrácené přípravné řízení	Celkem obžalováno/ podán návrh na potrestání
2019	3 968	3 677	2 662	2 661	6 630	6 338
2018	4 122	3 826	2 944	2 942	7 066	6 768
2017	4 452	4 153	3 107	3 106	7 559	7 259
2016	5 394	5 012	3 827	3 824	9 218	8 836
2015	5 894	5 528	4 533	4 528	10 427	10 056
2014	4 862	4 574	7 367	7 350	12 229	11 924
2013	5 089	4 760	7 886	7 880	12 975	12 640
2012	6 634	6 156	6 165	6 138	12 799	12 294
2011	9 017	8 395	4 553	4 537	13 570	12 932

Z uvedených dat je opět patrný řádový rozdíl mezi počtem případů, kdy je neplacení výživného řešeno v rámci trestního řízení, a počtem případů, ve kterých je ročně rozhodováno o výživném (viz výše). Pozoruhodná je skutečnost, že počty případů, kdy je neplacení výživného řešeno v rámci trestního řízení, převažují nad počty případů, kdy je výživné vymáháno v exekuci.

Z dat dále vyplývá, že osoby páchající trestný čin zanedbání povinné výživy tvoří spíše určitou specifickou skupinu. Hlavním charakteristickým rysem této skupiny je skutečnost, že v ní významně převažují opakovaně trestané osoby.⁴² Zdá se, že fenomén závažného

⁴¹ Zdroj: Zpráva o činnosti státního zastupitelství za rok 2019, dostupné zde: http://www.nsz.cz/images/stories/PDF/Zpravy_o_cinnosti/2019/Zprava%20o%20cinnosti%20SZ%20za%20rok%202019%20-%20textova%20cast.pdf.

⁴² Každoročně více než polovina z objasněných trestných činů zanedbání povinné výživy je spáchána opakovaně trestanými osobami. V letech, v nichž je registrováno více případů zanedbání povinné výživy, je podíl recidivy ještě vyšší (v roce 2014 byl podíl recidivy na objasněných případech zanedbání povinné výživy 66 %). Podíl prvopachatelů na osobách odsouzených za spáchání zanedbání povinné výživy se každoročně pohybuje jen kolem 18 %.

porušování rodičovských povinností se koncentruje na relativně úzkou skupinu osob, které již dříve jednaly v rozporu se zákonem.

Uložené trestní sankce za trestný čin dle ustanovení § 196 TZ. (+ § 213 trestního zákona)

Rok	Počet pravomocně odsouzených osob	Z toho prvopachatelé	NEPO	PO	TDV	OPP	Omezení zdržet se řízení motorových vozidel
2018	5253	941	640	3760	10	800	22
2017	6078	1044	731	4238	21	1023	18
2016	7339	1247	886	5078	13	1281	42
2015	8160	1466	766	5922	21	1371	41
2014	9803	1733	605	7793	20	1308	81
2013	11154	1987	458	9727	19	857	38
2012	9562	1942	1156	6892	59	1330	-
2011	9693	2138	1343	7270	22	954	-
2010	8656	1942	1197	6457	-	896	-
2009	7091	1457	1054	4826	-	1091	-
2008	6157	1207	940	4147	-	936	-

Nízký je podíl nepodmíněných trestů odnětí svobody u osob odsouzených za zanedbání povinné výživy. Osoby ve výkonu trestu za zanedbání povinné výživy tvoří jen malý podíl ze všech osob ve výkonu trestu.⁴³ Většinový je přitom počet těch, kteří byli krom zanedbání povinné výživy odsouzeni také za spáchání dalších trestných činů.

Vývoj ukládání nepodmíněných trestů odnětí svobody⁴⁴

Rok	Zanedbání povinné výživy			
	NEPO do 1 roku		NEPO od 1 do 5 let	
	abs.	%	abs.	%
2008	823	13,3	117	1,9
2009	947	13,4	104	1,5
2010	900	10,4	293	3,4
2011	670	6,9	671	6,9
2012	541	8,7	615	6,4
2013	355	3,2	103	0,9

⁴³ Podle údajů ze srpna 2020 bylo ve výkonu trestu odnětí svobody celkem 18 277 osob, z nich 675 osob pouze za trestný čin zanedbání povinné výživy (3,7 %) a dalších 726 za trestný čin zanedbání povinné výživy ve spojení s dalšími trestnými činy (3,9 %).

⁴⁴ Čerpáno také z *Scheinost, Miroslav, Válková, Helena a kol.: Sankční politika a její uplatňování*. Praha. Dostupné zde: <http://www.ok.cz/iksp/docs/429.pdf>.

2014	543	5,5	62	0,6
2015	678	7,1	87	0,9
2016	785	8,3	101	1,0
2017	660	10,8	71	1,1
2018	573	10,9	66	1,2

Počet osob ve výkonu trestu⁴⁵

Trestný čin	Počet vězněných osob
§ 196 TZ a § 213 trestního zákona (samostatný)	675
§ 196 TZ a § 213 trestního zákona (v souběhu s jinými §)	726
celkem za § 196 TZ a § 213 trestního zákona	1 401
celkem vězněno odsouzených osob	18 277

Konečně je vhodné výše uvedené údaje o počtu řízení o poměrech nezletilého pro dobu po rozvodu uvést do kontextu s celkovým stavem nápadu a vyřizování věcí v opatrovnické agendě.⁴⁶

Rok	Napadlé a obživlé věci	Vyřízené věci	Nevyřízené věci
2012	105 044	104 934	31 455
2013	106 728	106 001	32 194
2014	150 183	126 708	55 678
2015	160 861	155 296	61 256
2016	143 168	156 682	47 769
2017	132 910	138 554	42 155
2018	144 460	145 240	41 401
2019	149 151	147 597	42 989

Z výše uvedených počtů byla část věcí, v nichž je rozhodováno o dětech pro případ rozvodu, v čase relativně konstantní (přes 15 tisíc ročně). Na celkovém objemu vyřízených věcí se tyto věci podílejí v současnosti zhruba z 10 % (oproti zhruba 15 % v roce 2012). Tento relevantní podíl si přitom předmětná agenda udržuje i navzdory tomu, že došlo po přijetí nového občanského zákoníku k významnému nárůstu věcí v opatrovnické agendě vůbec.

⁴⁵ Údaje Vězeňské služby ČR za 35. týden roku 2020.

⁴⁶ Srov. Výroční statistická zpráva resortu justice za rok 2019. Dostupné zde: <https://www.justice.cz/web/mzp/statisticke-udaje-z-oblasti-justice>.

S přihlédnutím k výše uvedeným údajům lze učinit několik dílčích závěrů vztahujících se k uplatňování stávající právní úpravy.

1. Stávající právní úprava plošně a asymetricky zasahuje stále menší část dětí a rodičů, přičemž stále významnější a postupně téměř srovnatelná část dětské populace nepodléhá žádné preventivní soudní kontrole pro případ rozpadu vztahu rodičů.
2. Lze se domnívat, že existuje relevantní podíl případů v řádu jednotek tisíc, kdy je v souvislosti s rozvodem manželství vedeno řízení o úpravu poměrů nezletilého, aniž by k tomu existovala praktická potřeba. V těchto případech dochází k nedůvodné státní ingerenci do rodinných záležitostí.
3. Ačkoli řada účastníků řízení dosahuje dohod až v souvislosti s probíhajícím soudním řízením, vyžaduje stávající nastavení, aby přesto absolvovali meritorní projednání celé záležitosti. To vede k prodloužení jejího řešení a často i nedůvodnému zásahu státu do rodinných záležitostí. Lze předpokládat, že velké množství rodičů by mohlo dosáhnout dobrovolné dohody i bez nutnosti takto rozsáhlé soudní ingerence, a to rychleji a za podmínek méně zatěžujících soukromí.
4. Rozhodování soudů o poměrech dítěte po dobu po rozvodu manželství včetně pozdějších změn těchto rozhodnutí tvoří co do svého objemu relativně významnou agendu, která napadá na opatrovnické soudy. Nápad těchto věcí je přitom zapotřebí vnímat také v souvislosti s celkovým nárůstem opatrovnické agendy po přijetí nového občanského zákoníku. Navzdory taktéž zvýšenému počtu vyřízených věcí a překlenutí mimořádných událostí, jakou byl přezkum dřívějších rozhodnutí o svéprávnosti od roku 2014, je pochybné, zda je reálný návrat k objemu napadlých věcí před 1. 1. 2014. Beze změny dalších okolností je proto otázkou, zda je dlouhodobě možné udržet ve všech věcech vysokou kvalitu rozhodování a přiměřenou délku trvání soudního řízení. Stávající systém je přitom spojen s poměrně vysokou časovou a administrativní náročností. Tato okolnost dopadá v první řadě na děti a jejich rodiče. Závazné řešení jejich záležitostí se v důsledku nezbytnosti vést další soudní řízení prodlužuje zpravidla přinejmenším o 3 měsíce. Při stávajícím nastavení je přitom obtížně myslitelné další urychlování tohoto procesu. Krom času stráveného v jednacích síních je totiž třeba provést také adekvátní přípravu jednání. Proces vyřízení věci přitom krom činnosti soudce zahrnuje rovněž zapojení řady dalších soudních osob, orgánu sociálně-právní ochrany (dále také „OSPOD“), popřípadě dalších osob zúčastněných na řízení.

2. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava směřuje ke změně přístupu, jakým je v České republice zajišťována ochrana zájmu dětí, které mohou být negativně dotčeny rozpadem vztahu svých rodičů. Cílem je obecně snižování ingerence státu do rodinných záležitostí a podpora vlastní odpovědnosti rodičů ze záležitosti jejich dítěte. V návaznosti na sociodemografický vývoj, kdy se v současnosti takřka polovina dětí rodí mimo manželství, se jeví jako překonaný přístup spočívající v plošné preventivní soudní kontrole poměrů dětí rozvádějících se rodičů. Situace, kdy dochází k rozvodu manželství, tudíž nelze bez dalšího vnímat jako spolehlivý identifikátor ohrožení dítěte. Potřeba soudní úpravy poměrů dítěte se může vyskytnout stejně

tak za situace, kdy spolu sezdaní rodiče dítěte nežijí. Proces rozpadu partnerského vztahu, který může vyvolat potřebu takové úpravy, lze do značné míry vnímat jako proces nezávislý na formě svazku. Stát by měl primárně hledat jiné způsoby, jakými rizikové případy včas identifikovat. Existuje zde zejména soustava orgánů sociálně-právní ochrany dětí, která by měla vyhledávat ohrožené děti ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů. V případech, kdy zde není důvodné podezření, že by dítě mohlo být v důsledku rozpadu vztahu svých rodičů konkrétně ohroženo, se nepovažuje za nezbytné, aby byl vždy realizován meritorní soudní přezkum úpravy poměrů dítěte pro dobu po rozvodu v takovém rozsahu, jako je tomu v současnosti.

Rovněž samotné soudní řízení se nejeví jako adekvátní nástroj, který by ve všech případech automaticky napomáhal k dlouhodobě udržitelnému řešení rodinné situace. V řadě případů již sama nezbytnost absolvovat další soudní řízení, které časově předchází řízení o rozvodu, může přispět k eskalaci rodičovského konfliktu. Ani tam, kde se podaří dosáhnout dohody rodičů až v průběhu opatrovnického řízení, se přitom nejeví jako nezbytné, aby muselo jako v současnosti proběhnout celé řízení skončené schválením dohody soudem. Ze zkušeností některých soudů (viz níže) se ukazuje, že vykonatelná úprava poměrů dítěte automaticky neskýtá vyšší záruku jejího dobrovolného naplňování.

Navrhovaná úprava respektuje již tradiční východisko české právní úpravy, podle níž je třeba k rozvodu manželství předběžná úprava dalších poměrů dítěte. V tomto ohledu je třeba vnímat tento požadavek jako logický důsledek manželství jako formalizovaného svazku.⁴⁷ Z tohoto hlediska je akceptovatelná také určitá forma kontroly státu za účelem ochrany zájmu dítěte. Zároveň se však nepokládá za nezbytné, aby se tato kontrola napříště realizovala ve všech případech v dosavadním rozsahu.

Navrhovaná úprava si proto klade za cíl podporu řešení záležitostí dítěte formou dohody rodičů, která by měla být využitelná jak v případech, kdy jsou záležitosti dítěte řešeny v souvislosti s rozvodem, tak v situacích, kdy by jinak soud rozhodoval o dítěti žijícím mimo manželství. Vedlejším efektem zmíněné úpravy je určitá optimalizace využití kapacit rodinněprávního soudnictví v širším smyslu (počítaje v to i OSPOD), aby bylo možné se náležitě a včas věnovat zvláště složitým případům bez ohledu na to, zda se týkají dětí v manželství, nebo mimo ně.

Využívání smírných řešení (Cochemská praxe)

Cílem předmětného návrhu je podpořit možnost využití smírných řešení, bez nutnosti či jen s nezbytným zapojením soudu. Pro získání dostatečných informací o stávající situaci a zejména již stávající faktické poptávce po dohodách ze strany účastníků řízení je třeba uvést následující.

Z mnohých jednání se zástupci opatrovnických soudců vyplynulo, že v těch případech, kde je dnes nezbytné konání soudního řízení, avšak je v něm možno dosáhnout dohody, dochází poměrně často k preferování smírného řešení. Mnozí soudci uvádějí, že lze dosáhnout míry 80 % využitelnosti dohod v daných věcech. K tomu viz srovnání z let 2017 a 2018 uvedené

⁴⁷ Srov. Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, Pl. ÚS 36/2016.

výše. Toto je velmi významný signál podporující zavedení nových mechanismů. Pokud již jsou manželé či partneři schopni dosáhnout dohody v rámci řízení u soudu, jistě by mnozí byli schopni dosáhnout dohody i bez nutnosti vedení řízení u soudu. O tom svědčí i popis nejčastějších příčin, které jsou uváděny jako zdroj rodičovského konfliktu.

Jak vyplývá i z vyjádření soudů k návrhu zákona ve stadiu jeho přípravy, častým průvodním jevem řízení ve věcech péče soudu o nezletilé je nedostatek vzájemné komunikace mezi rodiči a nedostatečná informovanost o dopadech jejich konfliktu na psychiku dítěte. Zároveň se ukazuje, že klíčem k řešení rodičovského konfliktu může být zapojení širšího okruhu osob do řešení záležitostí dítěte (kupříkladu nových partnerů rodičů, prarodičů atd.). Jako efektivní forma řešení se také jeví využití tzv. rodičovského plánu, který rodičům pomáhá se podrobně zamyslet nad řadou potenciálně konfliktních situací v dalším životě dítěte a nastínit jejich řešení (vzdělávání, lékařské péče, volnočasové aktivity atd.).⁴⁸ V této souvislosti se mnohdy hovoří také o tom, že soudy v těchto případech fakticky suplují využití rodinného nebo sociálního poradenství. Je však třeba si uvědomit, že soud k realizaci této činnosti není ze své podstaty určen a nedisponuje k ní ani vhodnými odbornými a právními prostředky.

Intenzivní přístup k možnosti dosažení dohod pak prosazuje tzv. **Cochemský model**, neboli model intenzivní interdisciplinární spolupráce soudu, OSPOD a dalších relevantních subjektů, jež mohou pozitivně ovlivnit proces a finálně i výsledek soudního řízení s cílem dosažení smírného řešení. Tento model je postaven na několika základních principech:⁴⁹ *Rozhodnutí patří v první řadě do rukou rodičů, stejně tak jako odpovědnost za život jejich dítěte. Respekt, komunikace, orientace na perspektivu dítěte, to jsou základní předpoklady v přístupu jak k rodičům, tak i v rámci spolupráce profesí, které pomáhají řešení rodičovského konfliktu.*

V rámci dané praxe je dosahováno ve vysoké míře dohod, a to primárně za intenzivní spolupráce dalších subjektů – poraden, mediátorů i dalších pomáhajících. Je přitom na rodičích, aby oni sami našli tu cestu, která bude pro jejich dítě nejlepší.

Na seminářích o Cochemském modelu zaznívají průběžně data o tom, do jaké míry se daří dosahovat dohod od zavedení projektů. V roce 2016 uvedl Mgr. Vladimír Polák,⁵⁰ že ve více než 90 % případů, ve kterých se jednalo o péči o dítě, jeho výživu a styk, a které prošly interdisciplinární spoluprací, došlo v rozmezí 3 až 6 týdnů od zahájení řízení ke schválení dohody rodičů či zastavení řízení. Rodiče se totiž často dohodli mimosoudně a jejich dohodu nemusel schválit soud. Z praxe Okresního soudu v Novém Jičíně lze dále uvést příklad výsledků za 1. čtvrtletí roku 2018, kdy došlo k vyřešení 104 případů, v rámci nichž byla v 84,7 % uzavřena dohoda rodičů, v 5,7 % dohoda uzavřena nebyla a musel rozhodnout soud a v 9,6 % se jednalo o zpětvzetí návrhu. V rámci postupu na uvedeném soudu dochází k tomu, že již v návrhu soudu je avizována dohoda v 13 % případech, ve 42 % je dosaženo dohody

⁴⁸ Srov. např. <https://www.justice.cz/documents/39209/1040655/Rodicovsky+plan.pdf/eddfb134-bf7b-4eb7-9d99-1f02cd02a07a>.

⁴⁹ Principy Cochemské praxe in Cochems.cz. Cochemská praxe. [cit. 21. listopadu 2018]. Informace je dostupná zde: <https://cochem.cz/wordpress/o-cochemske-praxi/>

⁵⁰ K. Léko. Kdo se nedohodne, nemá rád své dítě. 26. listopadu 2016. Lidové noviny.

v rámci jednání na OSPOD a ve 20 % se daří dosáhnout dohody v rámci jiného soudního roku (neformálního způsobu vedení věci před soudem⁵¹).⁵²

Neplacení výživného v neúplných rodinách

Mírou a příčinami neplacení výživného v neúplných rodinách se v nedávné době zabývala publikace Neúplné rodiny zpracovaná v roce 2019 kolektivem autorek Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, v. v. i.⁵³

Za významná lze považovat zejména tato zjištění:

1. Míra a rozsah neplacení výživného se liší v závislosti na způsobu vzniku neúplné rodiny – Výživné je častěji pravidelně a v plné výši placeno dětem, jejichž rodiče se rozvedli (v 70,9 % případů). V rodinách dětí, jejichž rodiče se rozešli, je výživné pravidelně a v plné výši placeno o něco méně často (v 52,5 % případů). Ještě méně často v rodinách dětí, jejichž rodiče spolu nikdy nežili (v 44,9 % případů).⁵⁴ Zrcadlově opačné pořadí je pak vyjádření podílu případů, kdy dítě výživné vůbec nedostává. Děti rozvedených rodičů podle šetření vůbec výživné nedostávají v 16,4 % případů, děti, jejichž rodiče se rozešli, v 25,2 % případů a děti rodičů, kteří spolu nikdy nežili, v 39 % případů. Ochota platit výživné tedy může souviset primárně s tím, jak silné vazby má povinný rodič navázány na samotné dítě. Platí-li, že manželství trvá zpravidla déle než nesezdané soužití, lze předpokládat, že u dětí žijících v manželství existuje delší časový prostor, aby byl mezi dítětem a rodičem navázán silnější a trvalejší vztah. Totéž zřejmě platí pro vzájemný vztah rodičů umožňující nadále společně řešit záležitosti dítěte.

2. Ochota platit výživné dále podle šetření souvisí se zajištěním pravidelného kontaktu a styku povinného rodiče s dítětem – Nevídá-li se dítě s rodičem alespoň několik dní v měsíci, významně v takovém případě roste pravděpodobnost, že výživné nebude vůbec placeno.⁵⁵ Kontakt rodiče s dítětem obecně bývá četnější v rodinách, které vznikly rozvodem. V rodinách, kde se nesezdaní rodiče rozešli, však panuje větší flexibilita při domlouvání péče

⁵¹ Tento postup je upraven zákonem v § 18 zákona č. 292/2013 Sb., zákoně o zvláštních řízeních soudních.

⁵² Tato data byla představena na jednání Krajského soudu v Ústí nad Labem v Litoměřicích ze strany osob působících při projektu interdisciplinární spolupráce Okresního soudu v Novém Jičíně v roce 2018.

⁵³ Dostupné zde: http://praha.vupsv.cz/fulltext/vz_469.pdf. Tato publikace obsahuje výsledky šetření, kterého se zúčastnilo 1 109 respondentů. Respondentem byl rodič samoživitel/samoživitelka žijící sám/sama bez partnera se svými nezaopatřenými dětmi po dobu delší než jeden rok, respondent však mohl bydlet např. s rodiči, sourozencem, podnájemníkem. Děti musely bydlet s respondentem minimálně polovinu dnů v měsíci, nejednalo se tedy o případy, kdy např. děti tráví u otce pouze každý druhý víkend. Kvóty pro zastoupení respondentů (region, pohlaví, vzdělání, počet dětí) byly zvoleny s přihlédnutím k výsledkům sčítání lidu z roku 2011. Oproti výsledkům sčítání však bylo dosaženo mírně odlišných výsledků ve vyjádření příčin vzniku neúplné rodiny. Neúplná rodina podle šetření vznikla v téměř shodné míře rozvodem (43 %) jako rozchodem (38 %), v přibližně v každé osmé rodině však spolu rodiče nejmladšího dítěte ani nežili. Domníváme se, že tyto výsledky mohou oproti výsledkům sčítání lépe odrážet současnou realitu. Odpovídá to jednak poznatku, že se i od roku 2011 dále prohloubil trend nárůstu počtu dětí narozených mimo manželství. Jednak tyto výsledky lépe odrážejí skutečnost, že v neúplných rodinách existuje vyšší zastoupení domácností s jedním závislým dítětem. Pro úplné rodiny založené na manželství je naopak častější než u neúplných rodin zastoupení dvoudětných domácností.

⁵⁴ Opt. cit. sub 53, s. 113 a násl.

⁵⁵ Tamtéž.

a styku.⁵⁶ V případě rozvedených rodičů jsou pravděpodobně striktněji dodržována pravidla rozvržení péče a styku, což je pravděpodobně důsledkem existence soudního rozhodnutí o těchto záležitostech. To nelze považovat za nutně žádoucí stav. Častější kontakt a větší operativnost při domlouvání péče a styku se však obecně objevuje v rodinách dětí vysokoškolsky vzdělaných rodičů.⁵⁷

3. Výživné je častěji pravidelně placeno, pokud bylo určeno na základě dohody rodičů, bez ohledu na to, zda takovou dohodu schválil soud⁵⁸ – také ze zkušeností soudů, které začaly využívat prvky interdisciplinární spolupráce, vyplývá, že se v jejich obvodech začal krom obecného zvýšení podílu věcí skončených dohodou rodičů zvyšovat také podíl dohod rodičů, kteří ji uzavřeli přímo, aniž by bylo třeba uplatnit nástroje interdisciplinární spolupráce.⁵⁹ To lze patrně přisuzovat zvyšujícímu se povědomí v těchto obvodech o principech řešení záležitostí dítěte. Relevantní je při porovnání obvodů s interdisciplinární spoluprací a bez ní také určitý nárůst případů, kdy je původní návrh na zahájení řízení vzat zpět, aniž by soud musel o záležitosti rozhodnout.⁶⁰ V agendě úpravy práv a povinností rodičů (tj. výchova a výživa) i změny výživného bylo také zjištěno, že se v obvodech se zavedenou interdisciplinární spoluprací daří ve srovnání s jinými obvody dosahovat vyššího podílu dohod, k nimž dojde mimo soud na OSPOD (a to i tehdy, bylo-li ve věci zahájeno soudní řízení). Patrný je v obvodech s interdisciplinární spoluprací také klesající podíl dalších návrhů, což poukazuje na skutečnost, že dohody jsou rodiči lépe dojednány a také akceptovány. Lze se domnívat, že tento stav je primárně důsledkem lepší edukace rodičů v těchto obvodech⁶¹, nikoli důsledkem skutečnosti, zda jejich dohodu (ne)schválil soud.

Zahraniční zkušenosti

Na příkladech zahraniční legislativy lze ukázat na to, že stát ne vždy podmiňuje uzavření dohod o poměrech dětí mechanismem soudního řízení. Za spíše méně časté lze považovat české řešení, které odpovídá rakouské právní úpravě (§ 55a Ehegesetz). Řada států v případě rozvodu manželství ponechává úpravu poměrů dítěte primárně na dohodě rodičů. Další státy nabízejí jiné možnosti, jak dané dohody v konkrétním právním systému dosáhnout

⁵⁶ Tamtéž, s. 80.

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ Tamtéž.

⁵⁹ „(...) v roce 2017 byla dohoda mezi rodiči uzavřena přímo (tj. bez interdisciplinární spolupráce) ve 26 % případů. V roce 2018 šlo o 37 % případů a v roce 2019 činil podíl přímo uzavřených dohod 41 %, čímž přesáhl dvoupětinovou hranici.“ Srov. Interdisciplinární spolupráce v soudním regionu Nový Jičín, Závěrečná evaluační zpráva – statistická data, s. 3 a 12. Dostupné zde: https://www.msk.cz/assets/dotace_eu/zez-interdisciplinari-spoluprace-v-soudnim-regionu-novy-jicin.pdf.

⁶⁰ „Výsledky komparativní analýzy ukazují, že nejvýznamnější rozdíly mezi okresním soudem v Mostě a referenční skupinou soudů je v míře zpětvzetí. Takové soudní rozhodnutí není na okresních soudech v Chomutově a Teplicích téměř vydáváno resp. jím není soudní řízení ukončováno. Naopak míra zpětvzetí se na okresním soudě v Mostě postupně zvyšuje a v roce 2019 dosahuje 19 %.“ Srov. Závěrečná evaluační zpráva, Cochemský model v ČR, Most, s. 24. Dostupné zde: http://www.pravonadetstvi.cz/files/files/Martin-Benes_ZEZ-COCHEM.pdf.

⁶¹ Opt. cit. sub 60, s. 27: „Výsledky jasně ukazují, že v případech, kdy byly aplikovány různé formy podpory pro rozvádějící/rozcházející se páry (tj. edukace/mediace/terapie nebo jejich různé kombinace), tak se obecně podařilo dosáhnout mnohem častěji dohody. Když se tyto přístupy nenabízely/neaplikovaly (tj. před implementací Cochemu a realizací projektu s podporou ESF), tak se podařilo dosáhnout dohody „pouze“ u 31,41 %, zatímco u párů, které prošly touto formou podpory, je míra dohody 57,66 %.“

a legitimizovat, typicky prostřednictvím jejich schválením či registrací takovým subjektem, jehož rozhodnutí či přijetí může být spojeno také s účinkem vykonatelnosti daného ujednání. Některé státy však umožňují i širší možnosti řešení, kdy rodičům nestanoví formu dohod (typicky pro případy související s rozvodem), respektive povinnost ujednání o poměrech dětí ve formě soudního rozhodnutí či jiného vykonatelného titulu a stanovují pouze povinnost uzavření dohod prostých, jež jsou určitému orgánu předloženy. V některých případech pak zákon dokonce obsahuje domněnku o tom, že nejsou-li tyto dohody předloženy, má se za to, že rodičovská odpovědnost či péče trvá nadále určitým způsobem. V rámci představení zahraničních modelů jsou uvedeny i související informace o možnosti realizace rozvodů jinou formou než soudním rozhodnutím.

Rozvod bez nutnosti soudní úpravy poměrů

Německo

Úprava rozvodu

Německá právní úprava nevyžaduje jako podmínku rozvodu manželství předběžnou soudní úpravu poměrů dětí manželů (§ 1564 a násl. BGB). Pokud se rodiče dohodnou, nemusí být do řešení záležitostí jejich dětí zapojen žádný orgán veřejné moci.⁶² Rodič, s nímž dítě podle dohody rodičů žije, rozhoduje jen v každodenních záležitostech dítěte. Ke všemu ostatnímu musí mít souhlas druhého rodiče (§ 1687 BGB).

Švýcarsko

Úprava rozvodu

Ve Švýcarsku je třeba, aby se rodiče pro případ rozvodu dohodli o záležitostech dítěte (čl. 111 ZGB). Soud o povinnostech a právech k dítěti rozhoduje v případě rozvodu jen tehdy, je-li to nezbytné (§ 289 ZGB).

Nizozemsko

Úprava rozvodu

V Nizozemsku platí, že pokud rodiče vykonávali za trvání manželství společně rodičovskou odpovědnost, přetrvává tento stav i v případě rozvodu manželství (čl. 1:251 nizozemského občanského zákoníku).⁶³ Úprava rodičovské odpovědnosti soudem připadá do úvahy pouze v případě nutnosti (čl. 1:251a nizozemského občanského zákoníku).

Estonsko

Úprava rozvodu

⁶² Dále např. Rogalewiczová, Romana. Úprava povinností a práv k nezletilým dětem v případě rozvodu a rozvodu rodičů. Právní rozhledy. 2016, č. 1, s. 12–16.

⁶³ <http://www.dutchcivillaw.com/civilcodebook01.htm>.

Estonsko je zemí, kde právní úprava obsahuje nejen možnost dosažení rozvodu u soudu, ale také prostřednictvím přijetí podání na zvláštním úřadu (v anglickém překladu *vital statistic office*) nebo prostřednictvím notáře. Pravidla týkající se možnosti realizace rozvodu stanoví tamní zákon o rodině⁶⁴ (RT I 2009, 60, 395).

Pokud jde o notáře, zákon (§ 64 odst. 1) uvádí, že rozvod může být realizován prostřednictvím přijetí dokumentu manželů notářem, a to konkrétně tak, že manželé předkládají dohodu v rámci společného písemného podání. Pokud jde o zvláštní úřad (*vital statistic office*), tento může přijmout dohodu manželů o rozvodu, zachycenou v rámci společného písemného podání, a to za předpokladu, že manželé uzavřeli dohodu o tom, že rozhodným právem pro rozvod (dle nařízení Řím III⁶⁵) bude estonské právo, anebo je situace manželů taková, že jsou oba rezidenti Estonska a na rozvod se tedy bude aplikovat estonské právo.

Úprava rodičovské odpovědnosti

Úpravu rodičovské odpovědnosti (*custody*) je možné měnit pouze soudním rozhodnutím. To platí i po řešení situace po rozvodu rodičů. Mimo soud je však možné uzavřít dohodu o styku (*access*) s dítětem u notáře, resp. s notářským ověřením a doložkou vykonatelnosti, jak uvádí estonský civilní soudní řád⁶⁶ (§ 563), anebo také v mimosoudním procesu, jako výsledek procesu conciliace, upraveného zákonem o conciliaci⁶⁷ (§ 14), k němuž je možno připojit doložku vykonatelnosti notářem. Zmíněné dohody s doložkou vykonatelnosti jsou vykonatelné stejně jako soudní rozhodnutí (§ 2 odst. 26 zákona o vykonávacím řízení⁶⁸).

Skotsko

Úprava rozvodu

Rozvod, separaci a anulování manželství je možné řešit pouze u soudu, avšak finanční otázky související s rozvodem je možno řešit v podobě protokolu, respektive zápisu o dohodě (*minutes of agreement*), jež je následně registrována v registru notářského úřadu (*Registr of Scotland for preservation and execution*). Po tomto procesu je taková dohoda právně závazná a vykonatelná stejně jako soudní rozhodnutí. Pro souvislost lze uvést, že nechtějí-li rodiče využít řešení prostřednictvím soudu, tamní systém nabízí možnost využití rodinné mediace, mediace prostřednictvím právníka (jež je zároveň vyškoleným mediátorem), arbitráže (strany

⁶⁴ Anglické znění estonského zákona o rodině je dostupné zde:

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/527122016004/consolide>. Citováno dne 10. 1. 2019.

⁶⁵ Jedná se o nařízení Rady (EU) č. 1259/2010 ze dne 20. prosince 2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky (tzv. „nařízení Řím III“; dále jen „Nařízení“). Blíže zde: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32010R1259>

⁶⁶ Anglické znění estonského civilního soudního řádu je dostupné zde:

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/510012017004/consolide>. Citováno dne 10. 1. 2019

⁶⁷ Anglické znění estonského zákona o conciliaci je dostupné zde:

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/530102013028/consolide>. Citováno dne 21. 1. 2019.

⁶⁸ Anglické znění estonského zákona o vykonávacím řízení je dostupné zde:

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/528122016008/consolide>. Citováno dne 21. 1. 2019.

si k řešení jejich sporu zvolí osobu arbitra) nebo tzv. kolaborativní praxe (procesu, v němž obě strany mají své právníky a ti se pokoušejí nalézt mimosoudní řešení sporu).⁶⁹

Úprava rodičovské odpovědnosti

V rámci dokumentu *minutes of agreement* lze upravovat zejména vyživovací povinnost k dítěti, péči o dítě (kontakt s ním) či otázky pobytu dítěte, vzdělání dítěte apod.⁷⁰

Dohody o styku s dítětem, jež jsou vytvářeny v návaznosti na rozvod či separaci, je možné realizovat formou písemné dohody (*minutes of agreement*). Rodiče musí dohodu podepsat za přítomnosti svědka. Tu je možné taktéž registrovat v *Registr of Scotland for preservation and execution*, a to v rámci *Books of Council and Session*.⁷¹ Po tomto procesu je taková dohoda právně závazná a vykonatelná stejně jako soudní rozhodnutí. Pravidla registrace upravuje The Requirements of Writing (Scotland) Act z roku 1995.

Soud v těchto případech nevykonává žádný dohled či přezkum dohod. Ale, chce-li někdo zpochybnit danou dohodu, je nezbytné se obracet na soud. Ten pak řeší danou záležitost s ohledem na řešení zájem dítěte. Blíže jsou práva dítěte, postavení rodičů a jejich možnost regulovat obsah rodičovské odpovědnosti obsaženy v zákonech Children (Scotland) Act 1995, Children Support Act 1991, the Family Law (Scotland) Act 2006.

Lotyšsko

Úprava rozvodu a související řešení rodičovské odpovědnosti

Lotyšsko je další ze zemí, kde je možné řešit rozvod nejen u soudu, ale taktéž prostřednictvím notáře. Ten přijímá souhlasné prohlášení manželů o ukončení jejich manželství rozvodem, které musí být oběma manžely podepsáno. Pokud manželé mají společné nezletilé děti, jež se narodily v daném manželství, je třeba k tomuto primárnímu prohlášení dodat ještě písemnou dohodu o rodičovské odpovědnosti (*custody*⁷²), o kontaktu s dítětem a o výživném pro dítě. Stejně tak by musela být taková dohoda dodána v případě, kdy by manželé využili možnosti nesporného rozvodu v rámci soudního řízení. Lotyšsko tedy umožňuje nepřímé řešení poměrů nezletilých dětí v souvislosti s rozvodem prostřednictvím formy notářského zápisu.

⁶⁹ Parental responsibility – Scotland. Question 6. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 06.03.2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-SC-en.do?clang=en. Citováno dne 28.1.2019.

⁷⁰ Blíže viz Minutes of agreement. Family Law In: Solicitors Glasgow. Lawyers Glasgow. Oracle Law. Dostupné na: <https://www.oraclelaw.com/family-law/minutes-of-agreement>. Citováno dne 22.1.2019.

⁷¹ Blíže viz Parental responsibility – Scotland. Question 5. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 06.03.2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-SC-en.do?clang=en. Citováno dne 28.1.2019.

Dále též viz Register of Deeds guidance In: Register of Scotland. Last update 08.12.2017. Dostupné zde: <https://kb.ros.gov.uk/other-registration-types/register-of-deeds>. Citováno dne 28. 1. 2019.

⁷² Definice toho pojmu viz § 177 lotyšského civilního kodexu, v anglickém znění viz poznámka č. 39 „*Custody is the rights and duties of parents to care for the child and his or her property and to represent the child in his or her personal and property relations.*“

Mají-li manželé společný majetek, pak platí, že musí být k rozvodu přiložena taktéž písemná dohoda o rozdělení tohoto společného majetku. Pokud jsou požadované podmínky splněny, vydává notář potvrzení o rozvodu (*divorce certificate*). Pokud rodiče nejsou schopni předložit dané dohody, neboť nejsou s to se dohodnout, musí být předmětné záležitosti vyřízeny soudem, a to společně s předložením celé žádosti o rozvodu soudu.

Právní úprava týkající se rozvodu je vtělena do lotyšského Civilního kodexu, části první Rodinné právo, podkapitola druhá, oddíl IV. Rozvod manželství, ustanovení § 69 an⁷³ a notářského řádu, sekce P⁷⁴.

Řecko

Úprava rozvodu a související řešení rodičovské odpovědnosti

Řecko umožnilo přijetím novely občanského zákoníku⁷⁵ v roce 2017 mimosoudní řešení smlouveného rozvodu realizovaného prostřednictvím notáře (§ 1438 a 1441). Sporné rozvody jsou nadále řešeny před soudem. Podmínkou pro realizaci nesporného rozvodu je souhlas obou manželů a jejich právní zastoupení v dané věci, pro každého z manželů zvlášť. Pokud manželé mají nezletilé děti, je třeba předložit jako nezbytnou součást podkladů k rozvodu dohodu týkající se výchovy dítěte, styku s ním a vyživovací povinnosti. Tato dohoda je vytvořena za splnění stejných formálních požadavků jako dohoda o rozvodu, její platnost je však zákonem stanovena na dobu minimálně 2 let.^{76 77} Jako minimální ochranný prvek zde musí uběhnout lhůta 10 dnů mezi podepsáním dohody o rozvodu a samotným notářským zápisem. Proces je ukončen uložením kopie dohody na příslušném matričním úřadu, díky čemuž je závazná vůči všem.

V Řecku je jinak obecně možné, aby rodiče uzavírali a realizovali prosté dohody o záležitostech výchovy a styku s dítětem. Tyto není třeba žádným způsobem formalizovat, schvalovat ani registrovat. V těchto dohodách je možné pracovat s jednotlivými prvky rodičovské odpovědnosti. Například jednu složku může mít jeden rodič a jinou druhý, např.

⁷³ Anglické znění lotyšského civilního kodexu z roku 2015, provedené Státním jazykovým centrem je dostupné zde: http://www.vvc.gov.lv/export/sites/default/docs/LRTA/Likumi/The_Civil_Law.doc. Citováno dne 11. 2. 2019.

⁷⁴ Anglické znění lotyšského notářského řádu z roku 2015, provedené Státním jazykovým centrem je dostupné zde: http://vvc.gov.lv/export/sites/default/docs/LRTA/Likumi/Notariate_Law.doc. Citováno dne 11. 2. 2019.

⁷⁵ Novela č. 4509/2017, blíže viz New Law Simplifies Divorce Proceedings in Greece. Tasos Kokkinidis. 28. 12. 2017. Dostupné zde: <https://greece.greekreporter.com/2017/12/28/new-law-simplifies-divorce-proceedings-in-greece/>. Citováno dne 28. 2. 2019.

⁷⁶ Blíže viz Divorce in mutual consent before a notary public. In International Civil Litigation in Greece. A survey of Greek case law. Apostolos Anthimos. Last update 28.12.2017. Dostupné zde: <https://icl-in-greece.blogspot.com/2017/12/divorce-in-mutual-consent-before-notary.html>. Citováno dne 28. 2. 2019.

⁷⁷ Blíže informace také viz Divorce. Potamitis Vekris a Charakopoulou Despoina. Law Firm. Greek Law Digest. The Official Guide to Greek Law. Last update 5.3.2019. Dostupné zde: <http://www.greeklawdigest.gr/topics/aspects-of-greek-civil-law/item/216-divorce>. Citováno dne 25. 3. 2019.

jeden z rodičů může vykonávat pouze péči o dítě, zatímco druhý může spravovat jeho majetek, zastupovat jej a hájit jeho zájmy.⁷⁸

Zvláštní režim rozvodu u notáře s ochranou nezletilých

Francie

Úprava rozvodu

Ačkoli Francie není zemí, která by výslovně upravovala možnost uzavírání dohod o poměrech nezletilých dětí formou notářských zápisů, za zmínku stojí její poměrně nová úprava nesporných rozvodů, které je možno od 1. 1. 2017 řešit i u notáře.⁷⁹

Podmínkou notářského rozvodu je, aby manželé byli zastoupeni advokáty (každý svým), kteří připravují potřebné podklady k rozvodu, a tito také dohody svých klientů spolupodepisují. Notář předložené dohody protokolárně zachytí a zajistí následné uložení. Vykonatelnost je zajištěna s účinky bezprostředně po uložení u notáře.

Francouzský rozvod touto formou však obsahuje několik ochranných prvků, které by měly zabezpečit, že nedojde k nežádoucímu postupu. Jedním z nich je ochranná lhůta 15 dnů, jež musí uplynout mezi podpisem dokumentů a jejich předložením notáři. V této době je totiž ještě prostor pro to, aby kterákoli ze stran od svého záměru upustila a od smlouvy odstoupila. Mezi další patří to, že notář může přijmout k jednání obě strany spolu s jejich advokáty, jsou-li v dokumentech určité nejasnosti a má-li za to, že je potřebné si vůli stran vyjasnit, aby nedošlo k pozdějším potížím. Významnou je pak i určitá pojistka ochraňující postavení nezletilého dítěte. To musí být informováno o tom, že má dojít k rozvodu. Pokud by chtělo být slyšeno ve věci rozvodu před soudem, přesouvá se případ před soud a není možné jej dokončit pouze u notáře. Rozvodové dohody zároveň nemohou obsahovat určitá ujednání, například o tom, že se jeden z rodičů vzdává svých rozvodových práv.

Možnost dohody uzavírané prostřednictvím orgánu sociální ochrany dítěte

Švédsko

Úprava rozvodu

Rozvod je ve Švédsku možno realizovat v rámci soudního řízení. Bližší podmínky upravuje zákon o manželství (Marriage Code - Äktenskapsbalken, SFS 1987:230) z roku 1987, jeho kapitola 5.

Úprava rodičovské odpovědnosti

⁷⁸ Rodičovská zodpovědnost – Řecko. Otázka č. 5. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 21.10.2016. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-el-cs.do?member=1. Citováno dne 28.2.2019.

⁷⁹ Blíže viz Herzánová, M. Rozvod nově pro francouzsku. Ad Notam, Notářská komora ČR, Praha. č. 2/2017, str. 39.

Zvláštní dohody o úpravě rodičovské odpovědnosti, resp. styku s dětmi není třeba vytvářet, pokud rodiče pro případ rozvodu akceptují společnou výchovu (*custody*) dětí. Tento typ výchovy pak nadále pokračuje z doby manželství i v době po rozvodu.⁸⁰

Chtějí-li rodiče jiné řešení, na kterém se dohodnou, může soud rozhodnout o výchově (*custody*)⁸¹, tj. zda ji bude mít pouze jeden rodič, či oba, dále o rezidence dítěte, tedy s kým dítě bude pobývat (s jedním rodičem, či oběma rodiči střídavě), a o kontaktu s druhým rodičem, se kterým nežije.⁸² Vztahy rodičů a dětí upravuje zejména zákon o rodičích a dětech (Children and Parents Code, SFS 1949:381).

Rodiče se však mohou rozhodnout uzavřít předmětnou dohodu i mimo soud⁸³ a obrátit se na tamní orgán sociální ochrany dítěte (Social Welfare Committee – socialnämnden) se žádostí o schválení své dohody.⁸⁴ Taková dohoda musí být písemná s podpisy obou rodičů. Dohoda se může dotýkat výchovy (*custody*), místa pobytu dítěte, kontaktu rodiče s dítětem. Úřad fakticky posuzuje, zda dohoda není ve zjevném rozporu se zájmy dítěte, jde-li o dohodu, jež má být realizována v rámci společné výchovy, respektive o ní. V ostatních případech posuzuje, zda je daná dohoda v souladu se zájmy dítěte.⁸⁵

Dohody schválené orgánem sociální ochrany dítěte jsou vykonatelné stejně, jako je tomu v případě soudního rozhodnutí o rodičovské odpovědnosti. Měla-li by být dohoda vynucována, může soud využít mechanismů různé intenzity, podobně jako je tomu v České republice. Fyzické odnětí dítěte od druhé osoby je prostředkem krajním.⁸⁶

Dohoda o výživném pro nezletilé dítě může být schválena tamním orgánem sociální ochrany dítěte. Dohoda musí být v písemné formě uzavíraná před dvěma svědky. O výživném může potřebné rozhodnutí vydat i soud. Změna jak předchozí dohody, tak i soudního rozhodnutí může být provedena společnou dohodou rodičů.⁸⁷ Soud může prolomit dohodu rodičů, byla-li vytvořena nepřiměřeně k okolnostem panujícím v době jejího vzniku, nebo okolnostem

⁸⁰ Blíže viz Parental responsibility – Sweden, otázka 4. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 07. 12..2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-se-cs.do?clang=en. Citováno dne 8.2.2019.

⁸¹ Termín „*custody*“ zde odpovídá v českém kontextu spíše pojetí rodičovské odpovědnosti. Blíže k tomuto tématu viz Family Law. Information on the rules. Ministry of Justice. Stockholm. 2013., s. 34 an. Dostupné zde: <https://www.government.se/4a767e/contentassets/1e0263a0318e47b4b8515b535925941b/family-law.pdf>. Citováno dne 8. 2. 2019.

⁸² Blíže viz Parental responsibility – Sweden, otázka 7 a 10. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 07. 12..2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-se-cs.do?clang=en. Citováno dne 8.2.2019.

⁸³ Children and Parents Code, Chapter 6 – Custody and contact, Section 5.

⁸⁴ Children and Parents Code, Chapter 6 – Custody and contact, Section 6.

⁸⁵ Blíže viz k tomuto tématu Family Law. Information on the rules. Ministry of Justice. Stockholm. 2013., s. 35 an. Dostupné zde: <https://www.government.se/4a767e/contentassets/1e0263a0318e47b4b8515b535925941b/family-law.pdf>. Citováno dne 8. 2. 2019.

⁸⁶ Blíže viz Parental responsibility – Sweden, otázka 14. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 07. 12..2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-se-cs.do?clang=en. Citováno dne 8.2.2019.

⁸⁷ Blíže viz k tomuto tématu Family Law. Information on the rules. Ministry of Justice. Stockholm. 2013., s. 44. Dostupné zde: <https://www.government.se/4a767e/contentassets/1e0263a0318e47b4b8515b535925941b/family-law.pdf>. Citováno dne 8. 2. 2019.

případu obecně. Není-li výživné plněno, je dítě oprávněno požadovat finanční podporu. Tu zajišťuje švédská agentura sociálního pojištění (Swedish Social Insurance Agency). Povinný rodič musí této instituci nahradit vše či část toho, co bylo dítěti plněno, v závislosti na okolnostech případu.⁸⁸

Finsko

Úprava rozvodu

Návrh na rozvod musí být předložen soudu. Zákon však stanoví, že se manželé vždy musí nejprve pokusit vyřešit případné rodinné spory vyjednáváním a dosažením vzájemné shody; za tímto účelem mohou manželé o pomoc požádat rodinné mediátory ze svého místního odboru sociálních služeb (*sosiaalilautakunta*).⁸⁹

Úprava rodičovské odpovědnosti

Rodiče se mohou dohodnout o výchově⁹⁰ (*child custody*) a styku (*access*), a to nejen v rámci soudního řízení a nejen v souvislosti s řešením rozvodové situace. Zákon o výchově dítěte a právu styku přímo stanoví, že rodiče se mohou dohodnout o tom, že (a) bude realizována jejich společná výchova dítěte, (b) dítě bude bydlet s jedním z rodičů, pokud tito nežijí společně, (c) jeden z rodičů bude mít výhradně sám výchovu dítěte, (d) dítě bude mít nadále právo kontaktu s rodičem, se kterým nežije.

Dohoda musí být písemná a musí být předložena k souhlasu, respektive potvrzení tamnímu orgánu sociální ochrany dítěte. Ten posuzuje, zda je dohoda v souladu s nejlepšími zájmy i přáními dítěte. Pokud toto potvrdí, je dohoda platná a vykonatelná jako pravomocné soudní rozhodnutí.

Vztahy rodičů a dětí v dané oblasti upravuje zejména finský zákon o výchově dítěte a právu styku (Act on a Child Custody and Rights of Access, 361/1983). Zákon týkající se výkonu rozhodnutí v těchto věcech pak zvláštní zákon (Act on the enforcement of decisions on child custody and right of access, 619/1996 - *laki lapsen huolto ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta*).⁹¹

⁸⁸ Blíže viz k tomuto tématu Family Law. Information on the rules. Ministry of Justice. Stockholm. 2013., s. 45 an. Dostupné zde:

<https://www.government.se/4a767e/contentassets/1e0263a0318e47b4b8515b535925941b/family-law.pdf>.
Citováno dne 8. 2. 2019.

⁸⁹ Blíže viz Rozvod – Finsko. Otázka 10. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 02. 03.2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_divorce-45-fi-cs.do?member=1. Citováno dne 28.2.2019.

⁹⁰ Termín výchova je zde užít opět spíše ve smyslu odpovídajícím spíše konceptu české rodičovské odpovědnosti. Parental responsibility – Finland. Otázka 8 an.. European Judicial Network (in civil and commercial matters). In: European e-Justice Portal – Family matters. Last update 07. 12.2018. Dostupné zde: https://e-justice.europa.eu/content_parental_responsibility-302-fi-cs.do?clang=en. Citováno dne 28.2.2019.

⁹¹ Viz předchozí poznámka, otázka 14 an.

3. Hlavní principy navrhované právní úpravy

Navrhovaná úprava je založena zejména na těchto principech:

- Primární odpovědnost za záležitosti dítěte mají jeho rodiče, výkon jejich povinností a práv je také právem dítěte.
- Zájem dítěte je nejlépe znám jeho rodičům a jednají-li rodiče nějak, lze předpokládat, že jednají v zájmu dítěte.
- Dohoda rodičů by měla být zákonem preferovaným a neopominutelným způsobem úpravy záležitostí dítěte.
- Právní regulace by měla vytvářet vhodné podmínky pro nalezení konsensuálního řešení záležitostí dítěte a formy ingerence státu do těchto záležitostí by tomu měly být přiměřené.

Navrhuje se posílit konsenzuální prvky při řešení záležitostí nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti (zejména v případě péče a výživy), a při řešení rodinněprávních věcí vůbec. Navrhovaná právní úprava preferuje dohodu rodičů o poměrech dítěte jako primární a neopominutelný způsob jejich úpravy. Tuto vizi podpořil ve své judikatuře i Ústavní soud, když uvedl: „*V případě existující dohody ohledně péče o děti je nutno akceptovat, že rozumným kompromisem rodičů nastavené poměry mají mít zásadně přednost před jejich "soudní" změnou, a to z důvodu stability výchovného prostředí dětí, které mohou být na nastavený režim navyklé a nemusí být v jejich nejlepším zájmu jej měnit direktivním soudním rozhodnutím. (...) Ústavní soud v nyní posuzované věci obecným soudům zejména vytýká, že se důsledněji nevypořádaly se skutečností, že mezi rodiči nezletilého existovala dohoda o péči o nezletilého a jeho styku s otcem, která byla také fakticky realizována. Dohodou ustálený stav by měl být obecnými soudy zásadně respektován (...).*“.⁹²

Tento princip by se přitom měl do důsledku promítnout jak do úpravy poměrů dítěte v souvislosti s rozvodem manželství, tak do úpravy výživy a výkonu práv a povinností vyplývajících z rodičovské odpovědnosti nesezdaným párem (u sezdaného páru za trvání manželství je již tento princip důsledně sledován).

Vychází se předně z předpokladu, že rodiče dítěte mají primární odpovědnost za osud dítěte. Zároveň jsou to rodiče, jimž je zájem dítěte nejlépe znám. Role soudu se v tomto nazírání posouvá do roviny instituce, která nastupuje ke slovu až v případě, že dohoda rodičů není ani s vynaložením jejich veškerého úsilí možná nebo je tato dohoda v rozporu se zájmem dítěte. Soud by neměl být institucí, na niž rodiče mohou bez větších obtíží delegovat svou odpovědnost za dítě. Soud by neměl suplovat nedostatek ochoty rodičů se dohodnout. Role soudu by měla být vyhrazena případům obtížně řešitelných situací ohrožujících zájem dítěte, ukáže-li se vážný pokus rodičů o dohodu jako neúspěšný.

V souladu s vytčenými principy se navrhuje modifikovat formu veřejné kontroly nad úpravou některých rodinných záležitostí. Optimální veřejná kontrola by přitom měla vytvářet vhodné podmínky pro přijetí dobrovolného rozhodnutí rodičů při výkonu svých rodičovských práv

⁹² Nález Ústavního soudu IV. ÚS 1921/17 ze dne 21. 11. 2017, bod 16 a 17.

a povinností a umožňovat dostatečné rozvinutí participačních práv dítěte a ochranu jeho nejlepšího zájmu. Těmto atributům by měla sloužit zákonem preferovaná možnost upravit záležitosti dítěte pro případ rozvodu v písemné formě s úředně ověřenými podpisy. Výhodou této možnosti je relativní bezformálnost procesu uzavření dohody, což umožňuje do něj zahrnout i další relevantní aktéry (např. širší rodinu a nové partnery rodičů) a také zohlednit v dohodě i velké množství neprávních aspektů, které by nemohly být předmětem soudního schválení. Součástí dohody by v řadě případů mohl být i rodičovský plán, který bude do budoucna předvídat řešení potenciálně konfliktních situací (vzdělávání, lékařské péče, volnočasové aktivity atd.). Další výhodou je již samotná absence jednání před soudem, které může být zdrojem stresu a stimulátorem konfliktu. Z pohledu míry státní ingerence do záležitostí rodiny a jejího soukromí jde o méně intenzivní zásah, než který má za následek stávající právní úprava. To nevylučuje, že dohoda může být uzavřena právě až v důsledku předběžného projednání věci před opatrovnickým soudem (např. v rámci jiného soudního roku); v takovém případě by však již nemuselo být vždy nezbytné další meritorní projednání věci a schválení dohody soudem.

Participace dítěte na úpravě jeho poměrů by se měla primárně realizovat způsobem, který již v současnosti předvídá ustanovení § 875 odst. 2 OZ. Měli by to být tedy především rodiče, kteří s dítětem, s přihlédnutím k jeho věku a schopnostem, budou věc konzultovat a přiměřeně jej informovat a zapojovat do formulace obsahu dohody. Vzhledem k tomu, že již nebude nutné vést ve všech případech řízení před státním orgánem, který by měl o záležitostech dítěte vydávat závazné a vykonatelné rozhodnutí, nebude třeba, aby byl názor dítěte zjišťován přímo státním orgánem. V tomto ohledu není navrhovaná právní úprava v rozporu s čl. 12 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte, podle něhož se *„dítěti zejména poskytuje možnost, aby bylo vyslyšeno v každém soudním nebo správním řízení, které se jej dotýká, a to buď přímo, nebo prostřednictvím zástupce anebo příslušného orgánu, přičemž způsob slyšení musí být v souladu s procedurálními pravidly vnitrostátního zákonodárství“*. Bude-li však zahájeno řízení před opatrovnickým soudem (byť třeba neskončí vydáním meritorního rozhodnutí), uplatní se příslušná procesní pravidla upravující participaci dítěte [§ 20 odst. 4 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZŘS“), § 100 odst. 3 zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“) a § 867 OZ].

Zrušení povinného soudního schvalování dohod o úpravě poměrů dítěte pro dobu po rozvodu lze pokládat za nezbytnou, nikoli však postačující podmínku ve snaze o podporu rodičovské odpovědnosti a konsenzuálních a nekonfliktních způsobů řešení záležitostí dítěte. V souladu s identifikovanými nejčastějšími příčinami rodičovských konfliktů se proto navrhuje zakotvení standardního využívání odborného poradenství (edukace) a neformálních způsobů vedení řízení (jiný soudní rok), jejichž účelem by mělo být především informování rodičů o možnostech smírného řešení a dopadech rodičovských sporů na budoucí život dítěte. Cílem je rodiče informovat ještě před tím, než by jinak došlo k řešení záležitosti před soudem, o tom, jaký vliv může mít jejich konflikt a řízení před soudem na pozdější vývoj dítěte a poskytnout jim zároveň časový prostor a podporu ve snaze o dosažení konsensuálního mimosoudního řešení. Preferenci smírných řešení před autoritativním rozhodováním by mělo odrážet také nastavení soudních poplatků.

Zároveň je třeba se zabývat a vypořádat také s potenciálními riziky, které může přijetí navrhované právní úpravy přinést. Níže jsou rizika představena a komentována.

- Dohoda rodičů může být uzavřena jen s cílem dosáhnout co nejrychleji rozvodu samotného, zatímco po rozvodu mohou být poměry dítěte u soudu zpochybněny.

Tento případ se může vyskytnout i v současnosti za stávajícího nastavení. Bylo by nicméně možno namítnout, že je jeho výskyt limitován skutečností, že v rámci schvalování dohody soudem probíhá její přezkum a výstupem je závazná a vykonatelná úprava poměrů. Tento přezkum se však věnuje především souladu dohody se zájmem dítěte, není zde dostatečný prostor zkoumat všechny motivy, které rodiče k jejímu uzavření vedly. Vzhledem k oddělenosti řízení o rozvodu nelze v řízení péče soudu o nezletilé zkoumat ani případnou závislost dohody týkající péče a výživy na ujednání o vypořádání majetkových poměrů.

Ani z dostupných zkušeností ze soudní praxe nelze jednoznačně potvrdit závěr, že by soudem schválená dohoda poskytovala životaschopnější základ pro fungování vzájemných vztahů než mimosoudní dohoda uzavřená po náležité edukaci rodičů. Rovněž aspekt vykonatelnosti nelze vnímat jako jednoznačnou výhodu. To je předně dáno všeobecně sdíleným přesvědčením o velmi obtížné vymahatelnosti rozhodnutí týkající se péče a styku s dítětem. Dospějí-li přitom strany při změně poměrů k dohodě o změně dosavadní úpravy (např. rozšíření styku s druhým rodičem při současném snížení výživného, které by mělo být kompenzováno osobní péčí o dítě), může být možnost nuceného výkonu původního rozhodnutí (např. výživného v původní výši) prostředkem, který může jedna ze stran využívat k nátlaku na druhou stranu při ujednávání dalších podmínek (např. požadavek, aby si jeden z rodičů přebíral dítě v nevyhovující dobu nebo na nevyhovujícím místě). Bude-li však nově připuštěno, aby v případě nedohody na nových podmínkách mohla být záležitost nejdříve projednána u soudu (příp. s využitím odborného poradenství), mohlo by být podobné eskalaci konfliktu předcházeno.

- V případě dohod v písemné formě s úředně ověřenými podpisy zde nejsou dostatečné záruky proti dohodám vynuceným jedním z rodičů.

Toto riziko samo o sobě neodůvodňuje, aby kvůli němu podléhaly soudní kontrole v opatrovnickém řízení všechny dohody rodičů, kteří se rozvádějí. Za proporcionálnější řešení se pokládá, že budou dohody předkládány soudu rozhodujícímu o rozvodu manželství. To lze ostatně považovat za vhodnější, neboť soud rozhodující o rozvodu bude schopen komplexněji posoudit i další specifika vztahu obou manželů. Je přitom pravděpodobné, že pokud byla vynucena dohoda týkající se dětí, mohla být obdobně silnější stranou vynucena i úprava dalších záležitostí (majetkové poměry a bydlení). I v případě řízení o rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu by mělo docházet alespoň ke srovnatelnému přezkumu dohody, jakému v současnosti podléhá kupříkladu dohoda o úpravě majetkových poměrů manželů. Rozsah tohoto přezkumu shrnuje doktrína: „(...) *Předpoklady rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu nebudou naplněny, pokud budou soudu předloženy smlouvy bez vůle jednoho z manželů (např. smlouva se zfalšovaným podpisem druhého manžela). Nebudou splněny ani v případě smluv, které se budou zjevně přičít dobrým mravům nebo odporovat zákonu a zjevně narušovat veřejný pořádek. Naproti tomu zjistí-li soud v řízení, že smlouvy jsou stíženy toliko relativní neplatností, považuje je bez vznesení námitky neplatnosti za platné a předpoklad rozvodu za*

*naplněný. Soud je dále povinen zkoumat obsah a rozsah smluv, tj. musí si ověřit, zda předložené smlouvy skutečně řeší majetkové poměry mezi manžely, jejich bydlení a popřípadě vyživovací povinnost. Soud však aktivně nezjišťuje, zda manželé ve smlouvě neopomněli vypořádat některou z částí svého jmění, tj. nevyhledává sám aktiva či pasiva (...).*⁹³

Tak jako v jiných životních situacích by se přitom i zde měla uplatnit možnost namítnout neplatnost daného právního jednání z důvodu, že byla osoba k právnímu jednání přinucena hrozbou tělesného nebo duševního násilí vyvolávající vzhledem k významu a pravděpodobnosti hrozícího nebezpečí i k osobním vlastnostem toho, jemuž bylo vyhrožováno, jeho důvodnou obavu (§ 587 OZ). Obecně je přitom možnost posoudit, zda bylo jednáno pod nátlakem, poměrně omezená, pokud se jí sama dotčená osoba nedovolá.

- Rodiče se budou moci snáze dohodnout na úpravě poměrů dítěte, která jim samým bude vyhovovat, ale nebude v zájmu dítěte.

Toto riziko opět neodůvodňuje, aby meritornímu soudnímu přezkumu podléhaly všechny dohody rozvádějících se rodičů, aniž by zde existovalo konkrétní podezření. Za dostatečnou záruku proti jejich výskytu lze považovat skutečnost, že by měly být dohody i nadále předkládány soudu rozhodujícímu o rozvodu. I ten se již v současnosti musí zabývat záležitostmi dítěte přinejmenším v rozsahu, zda rozvod sám není v rozporu se zájmem dítěte. V tomto rozsahu není ani omezen v možnosti provádět nenavržené důkazy (§ 390 ZŘS). Ve zbývajícím rozsahu by měl dohodu přezkoumat z hlediska, zda se zjevně nepříčí dobrým mravům nebo zda neodporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. Bude-li mít přitom pochybnosti, zda byl zvolen vhodný model péče o dítě (např. střídavá péče u velmi malého dítěte), bude moci dát podnět opatrovnickému soudu dítěte, aby se záležitostmi podrobněji zabýval.

- Dohody, které nebyly schváleny soudem, zhorší přístup dítěte k nepojistným sociálním dávkám.

Podle metodického stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí se má za to, že pro stanovení okruhu společně posuzovaných osob a rozsahu vyživovací povinnosti může jako jeden z důkazů sloužit již v současnosti mimosoudní dohoda rodičů samotná (nyní u nesezdaných rodičů a manželů, kteří spolu nežijí). Další důkazy je správní orgán rozhodující o dávce oprávněn požadovat pouze v případě pochybností (např. je-li výživné určeno v nepřiměřeně nízké výši). Jinak by však ani v praxi orgánu rozhodující o dávkách nemělo být pravidlem, že by bylo třeba vyžadovat soudní schválení dohody, nejedná-li se o zákonem výslovně předvídané případy (v současnosti dohody o úpravě poměrů pro dobu po rozvodu).

⁹³ Srov. R. Šínová in Melzer, F., Tégl, P. a kol. Občanský zákoník – velký komentář. Svazek IV. § 655 – 975. Praha: Leges, 2016, str. 747.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie a judikaturou ESLP

Předně je třeba uvést, že stávající právní úprava obsažená v ustanovení § 755 odst. 3, § 757 odst. 1 písm. b) a § 906 odst. 1 a 2 OZ, která podmiňuje rozvod manželství předchozím rozhodnutím o poměrech dítěte v době po rozvodu, byla již dříve předmětem přezkumu Ústavním soudem z hlediska souladu s ústavním pořádkem.⁹⁴ Tato úprava přitom podle Ústavního soudu nepředstavuje nepřipustný státní zásah do rodinného života a není ve vztahu k nezletilým dětem sezdáných rodičů diskriminační. To je dáno skutečností, že manželství na rozdíl od svazku nesezdaného páru představuje formalizovanou podobu soužití dvou osob rozdílného pohlaví.⁹⁵ Z tohoto důvodu je také obhajitelné stanovení určitých zákonných podmínek spojených s rozvodem manželství, které by bylo možno považovat za protiústavní intenzity jen tehdy, pokud by bylo například diskriminační, reálně nesplnitelné či zcela iracionální.⁹⁶ Lze se domnívat, že v těchto mezích náleží stanovení těchto podmínek zákonodárci. V tomto směru je třeba uvést, že navrhovaná úprava nemá za cíl měnit věcné předpoklady pro rozvod manželství.

I nadále se tedy předpokládá, že se k rozvodu manželství vyžaduje předběžná úprava poměrů nezletilého dítěte pro dobu po rozvodu. Z tohoto hlediska by měl i nadále přetrvat určitý rozdíl v regulaci týkající se dětí sezdáných a nesezdaných rodičů odůvodněný charakterem manželství jako formalizovaného svazku.

Navrhovaná úprava má být pouze odlišnou a v určitých případech vhodnější formou realizace principu obsaženého v čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle něhož je péče o děti a jejich výchova právem rodičů, přičemž děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. V této souvislosti ostatně Ústavní soud zdůrazňuje: „*Je totiž třeba vycházet z předpokladu, že to jsou právě rodiče, kteří nejlépe znají zájmy svého dítěte, dokážou je naplňovat a chránit.*“.⁹⁷

Za tím účelem se navrhuje pouze změnit formu a podmínky, za nichž lze k řešení záležitostí dítěte dospět. Navrhuje se v určitých případech upustit od požadavku na obligatorní schválení dohody soudem a připustit uzavření dohody v písemné formě s úředně ověřenými podpisy jako zákonem preferovanou alternativu. Takto uzavřenou dohodu lze mít za lepší výraz dobrovolnosti a autonomie při výkonu rodičovských práv a povinností a z tohoto pohledu může být také lepší zárukou její dobrovolné a řádné realizace.

Za příhodnější lze považovat i podmínky, za nichž může být dohoda účinně uzavřena. Schválení dohody soudem dnes předpokládá, že se o často intimních záležitostech rodiny koná zpravidla veřejné soudní jednání. Soud při tom musí i v případech dohody rodičů provádět nezanedbatelné dokazování týkající se majetkových poměrů rodičů a jejich výchovných předpokladů, aby vyloučil, že je dohoda ve zjevném rozporu se zájmem dítěte.

⁹⁴ Srov. Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, Pl. ÚS 36/2016.

⁹⁵ Tamtéž.

⁹⁶ Tamtéž.

Navrhovaná úprava má v tomto směru za cíl též lépe naplnit požadavek čl. 10 odst. 2 Listiny, podle něhož má každý právo na ochranu před neoprávněným zásahem do rodinného života.

Právo EU věcnou úpravu dané materie neobsahuje. Unie ani nemá pravomoc harmonizovat vnitrostátní právo v těchto otázkách. Ochrana práv dítěte je jedním z obecných cílů EU (čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU) a důležitým aspektem politiky EU v oblasti vnějších vztahů (čl. 3 odst. 5 Smlouvy o EU).

Pravomoc EU v záležitostech rodinného života se týká zejména přeshraničních sporů. Evropská unie rozvíjí mezinárodní justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí, včetně jejich výkonu v různých členských státech. Právo na respektování rodinného života je upraveno v čl. 7 Listiny základních práv EU. Podle práva EU by měly soudní a správní orgány v rámci každého rozhodnutí souvisejícího s právem dítěte na respektování jeho rodinného života zohledňovat zájem dítěte (čl. 24 Listiny základních práv EU).

Materie obsažené v návrhu se vzdáleně dotýkají následující unijní předpisy:

- Listina základních práv Evropské unie – právo dětí svobodně vyjadřovat své názory s ohledem na jejich věk a vyspělost (čl. 24 odst. 1), právo na to, aby byl při všech činnostech týkajících se dětí prvořadým hlediskem nejvlastnější zájem dítěte (čl. 24 odst. 2), a právo udržovat pravidelné osobní vztahy a přímý styk s oběma rodiči (čl. 24 odst. 3),
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech.
- Ve věcech výživného upravuje soudní pravomoc a uznávání a výkon rozhodnutí nařízení Rady (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (tzv. nařízení o výživném). Rozhodné právo je pak upraveno v Haagském protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, jehož je Unie jako celek smluvní stranou, a na který nařízení odkazuje.
- Ve věcech rodičovské odpovědnosti upravuje soudní pravomoc a uznávání a výkon rozhodnutí nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (tzv. nařízení Brusel IIa)⁹⁸. Pokud jde o rozhodné právo, právo EU tuto problematiku nereguluje, neboť spoléhá na kolizní normy obsažené v Haagské úmluvě o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí (1996), jíž jsou všechny členské státy smluvními stranami.

Poněvadž navrhovaná úprava nepředpokládá, že by dohoda rodičů o úpravě poměrů pro dobu po rozvodu uzavíraná v písemné formě s úředně ověřenými podpisy byla exekucním titulem,

⁹⁷ Tamtéž.

⁹⁸ Resp. od 1.8.2022 vstupuje v účinnost revidované nařízení Brusel IIa, konkrétně se jedná o nařízení Rady (EU) 2019/1111 ze dne 25. června 2019 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (přepracované znění).

je z tohoto pohledu nerelevantní úprava nařízení Brusel IIa týkající se vykonatelnosti určitých rozhodnutí o právu na styk s dítětem (Kapitola III oddíl 4, čl. 41).

Navrhovaná úprava je v souladu také s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Týká se to především Úmluvy o právech dítěte (sdělení č. 104/1991 Sb.) a jejích relevantních článků (zejm. čl. 3, 5 a 12), v nichž je kladen důraz na zájem dítěte, respekt k rodičovské odpovědnosti jeho rodičů a zajištění participačních práv dítěte.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Bezprostřední pozitivní dopad navrhované úpravy na státní rozpočet lze očekávat toliko v souvislosti s navrhovaným zvýšením soudního poplatku za návrh na zahájení řízení o rozvod manželství, na jehož základě má být vedeno klasické řízení o rozvod manželství. Z hlediska poplatkové povinnosti má být preferováno zjednodušené řízení o rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu, které podle navrhované úpravy předpokládá, že se manželé dohodli na úpravě poměrů svého nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti.

Neutrální, popřípadě dílčím způsobem pozitivní dopad na státní rozpočet lze očekávat v souvislosti se zavedením poplatkové povinnosti při podání odvolání ve vybraných opatrovnických řízeních. Cílem navrhovaného opatření je totiž především regulace podání, která prodlužují konečné řešení záležitosti dítěte typicky z důvodu dalšího vedení partnerského konfliktu rodičů. Vymezení věcí, na které bude poplatková povinnost dopadat, se týká oblasti tzv. rodinného práva soukromého. Nezasahuje se tedy do oblasti soudních řízení, v rámci nichž je řešena ingerence státu vůči dítěti či rodiči v situaci vážného ohrožení dítěte. Lze uvést, že míra podávání odvolání v opatrovnické agendě je obecně nižší než v oblasti sporné civilní agendy. Zároveň je však třeba upozornit na to, že podáním odvolání dochází k významnému nárůstu času, který je třeba pro finální řešení věci. Zároveň nelze opominout, že nežádoucí efekt má tato skutečnost zejména na situaci nezletilého dítěte.

Další navrhovaná opatření upravující vedení opatrovnických řízení, směřující k užívání smírných nástrojů a obecně mimosoudních řešení věcí, mohou mít za následek postupné snížení nápadu směrem k úrovni před 1. 1. 2014 a optimalizaci využití personálních a materiálních kapacit v rámci opatrovnického soudnictví k zachování kvality a přiměřené délky soudního řízení ve skutkově a právně složitých věcech.

Navrhovaná úprava nemá bezprostřední dopady ani na ostatní veřejné rozpočty. Opatření směřující k užívání smírných nástrojů a obecně mimosoudních řešení věcí by nicméně mohla mít nepřímo pozitivní dopad v podobě snížení počtu soudních řízení, v nichž v současnosti zastupuje dítě orgán sociálně-právní ochrany dětí. Tím by mohlo dojít k určité optimalizaci kapacit také na straně těchto orgánů.

6. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na podnikatelské prostředí, ve vztahu k sociálním dopadům, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, sociálně slabé, zdravotně postižené a národnostní menšiny a dopady na životní prostředí

Očekává se pozitivní dopad navrhované úpravy na skupinu dětí nacházející se v rozvodové situaci a dětí žijící mimo manželství, nedohodnou-li se jejich rodiče o řešení záležitostí dítěte. Měřitelným kritériem by měl být zvýšený počet případů, v nichž je o záležitostech dítěte uzavřena mimosoudní dohoda, a snížení nápadu věcí na opatrovnické soudy.

Dalším měřitelným kritériem pozitivních dopadů navrhované úpravy by mělo být obecně také postupné zkracování celkové délky soudních řízení v opatrovnických věcech a snižování počtu šikanózních návrhů na nařízení předběžného opatření. K tomu by měla přispět další navrhovaná opatření, která spočívají v symbolickém zpoplatnění odvolání u vybraných řízení tzv. rodinného práva soukromého a také regulace podávání opětovných návrhů na nařízení předběžného opatření, které ve věcech týchž účastníků požadují z týchž důvodů stejnou nebo obdobnou zatímní úpravu poměrů.

Výchozí stav vztahující se k celkové délce soudního řízení v důsledku podaného odvolání lze ilustrovat na následujících datech. Pro příklad je možno uvést prodloužení délky řízení ve vybraných řízeních po podání odvolání.

Z dat z roku 2017 bylo vybráno řízení, kdy soud rozhoduje poprvé, a to o výživném pro případ rozvodu a o péči pro případ rozvodu.⁹⁹ Průměrná délka řízení ode dne podání odvolání do dne předložení odvolacímu soudu činí v řízení o stanovení výživného u nezletilého dítěte pro případ rozvodu 42–47 dnů. Pokud jde o péči pro případ rozvodu, činí průměrná délka řízení 37–46 dnů.¹⁰⁰ Dále lze poukázat na průměrnou délku řízení od předložení podání odvolacímu soudu do dne vydání rozhodnutí odvolacího soudu, kdy u výživného pro případ rozvodu je tato 112–143 dnů, v případě péče pro případ rozvodu pak 90–165 dnů.¹⁰¹

Při provedení orientačního součtu těchto průměrných dob činí celková doba od podání odvolání do rozhodnutí odvolacího soudu u výživy pro případ rozvodu 154–189 dnů (5–6 měsíců), u péče pro případ rozvodu 127–211 dnů (4–7 měsíců). Již tato data ukazují na to, že samo podání odvolání výrazně prodlužuje dobu dosažení finálního řešení věci.

7. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná úprava nemá přímé dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a nepřináší nové dopady do oblasti ochrany osobních údajů. Pozitivní dopady lze spatřovat v oblasti ochrany soukromí, neboť se předpokládá, že v případech, kdy se rodiče dokáží dohodnout, nebude

⁹⁹ Jedná se o statické listy Přehled o průměrných délkách řízení ode dne podání odvolání do dne předložení odvolacímu soudu ve dnech podle předmětu a výsledku za rok 2017 a Přehled o průměrných délkách řízení ode dne předložení odvolacímu soudu do dne vydání rozhodnutí ve dnech podle předmětu a výsledku za rok 2017. Materiály dostupné na: <https://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistikych-listu.html>.

¹⁰⁰ Do počtu těchto dob nebyly zařazeny případy s tzv. jiným výsledkem ve věci (položka č. 522 a 550 statistických listů).

¹⁰¹ Viz předchozí poznámka.

třeba vést o záležitostech dítěte veřejné soudní jednání a rovněž dokazování týkající se dítěte a jeho rodičů nebude probíhat v takovém rozsahu, jako je tomu v současnosti.

8. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepřináší nové postupy, které by již nebyly v současnosti regulovány právními předpisy, a nezakládá tak ani nová nebo zásadní korupční rizika.

9. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná úprava nemá přímé dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

10. Odůvodnění návrhu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas již v prvním čtení

Hlavním cílem návrhu novely je podpora konsensuálních způsobů řešení záležitosti nezletilého dítěte a zejména zabezpečení jeho řádné výživy. Návrh obsahuje za tímto účelem řadu konkrétních užitečných opatření, která by měla vést k prevenci rodičovského konfliktu, podpoře smírného řešení záležitostí dítěte, posílení dobrovolného plnění rodičovských povinností a prohloubení jejich rychlé a efektivní vymahatelnosti. V tomto kontextu má být omezena nepřípadná ingerence státu do rodinných záležitostí a posílen důraz na odpovědnost rodičů za záležitosti dítěte, která by měla být vykonávána v jeho zájmu a pokud možno za jeho aktivní spoluúčasti. Navrhovaná opatření vycházejí z podrobné Analýzy aktuálních otázek výživného, která byla zpracována již v minulém volebním období Ministerstvem spravedlnosti a jejíž závěry v roce 2017 schválila vláda. Obsah návrhu vychází z vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 899). Přípravu tohoto návrhu zákona i jemu předcházející analýzy provázela široká odborná diskuze se zapojením soudů ze všech stupňů, právnických a pomáhajících profesí, jakož i akademiků specializujících se na rodinné právo. Vládní návrh zákona prošel standardním meziresortním připomínkovým řízením a projednáním v Legislativní radě vlády, která návrh doporučila ke schválení.

Aktuální společenská situace vyžaduje, aby se danému tématu dostalo náležité pozornosti a došlo k přijetí navrhovaných změn pokud možno co nejdříve. Dosavadní právní úprava týkající se řešení záležitostí dítěte v souvislosti s rozvodem manželství již neodpovídá stávajícím potřebám veřejnosti. Vážnost tématu byla rovněž zvýrazněna také společenskými dopady epidemie koronaviru, v jejímž rámci nabyla na významu potřeba, aby spolu rodiče dokázali operativně a ve vzájemné spolupráci řešit otázky týkající se péče, styku, výživy a dalších významných záležitostí jejich dítěte. Právě k posílení odpovědnosti rodičů za tyto záležitosti za jen nezbytné podpory státu a s využitím edukace a jiné odborné pomoci směřuje navrhovaná novela.

Forma poslaneckého návrhu zákona k prosazení navrhovaných změn je volena v časové tísní dané závěrem aktuálního volebního období. Bez přijetí návrhu v tomto volebním období přitom hrozí, že dojde k dalšímu nezanedbatelnému odkladu navrhovaných opatření, jimž

vyjadřuje podporu také velké množství zástupců z řad opatrovnických soudců, advokátů, orgánů sociálně-právní ochrany dětí a pomáhajících profesí.

Zvláštní část

ČÁST PRVNÍ – změna občanského zákoníku

K bodu 1 (§ 679)

V souvislosti s navrhovaným prosazováním konsensuálních způsobů řešení rodinněprávních záležitostí se navrhuje korigovat úpravu, která v případě prohlášení neexistence manželství obligatorně vyžaduje rozhodnutí soudu o poměrech dítěte zdánlivě sezdáných osob. Tato úprava vychází z nikoli nutného a zřejmě ani nikoli převažujícího předpokladu, že zdánlivě sezdáný muž a žena spolu nežijí. Lze se však domnívat, že s ohledem na důvody zdánlivosti manželství mohou naopak převažovat případy, kdy spolu muž a žena dlouhodobě žijí a hodlají spolu žít i nadále, aniž jsou jim důvody zdánlivosti manželství známy. Především tyto případy jsou zdůrazňovány i v odborné literatuře: „*Může jít např. o situaci, kdy muž a žena dlouhodobě žili ve svazku, který považovali za manželství, netušili však, že od vydání osvědčení matričního úřadu, které je dle § 666 nutné k uzavření církevního sňatku, uplynulo v den svatby např. šest měsíců a dva dny, a matriční úřad nyní přišel na to, že jejich manželství chybně zapsal do matriky. Putativní manželé pravděpodobně manželství opětovně uzavrou a na jejich soužití se nic nezmění. Pokud spolu rodiče dítěte žijí, není obecně třeba, aby soud rozhodoval o péči o dítě nebo o výživném.*“¹⁰²

Taktéž v odborné literatuře převládá názor, že stávající úprava nepředstavuje zvláštní úpravu k § 908 a 919 OZ, podle níž obecně platí, že soud rozhoduje o poměrech dítěte pouze tehdy, nedohodnou-li se o nich rodiče mimosoudně.¹⁰³ Napříště by tedy mělo platit, že soud o poměrech dítěte po vyslovení neexistence manželství obligatorně nerozhoduje. Vyvstane-li v této souvislosti potřeba jejich úpravy, na níž se rodiče nedohodnou, rozhodne o ní podle § 908 a 919 OZ soud i bez návrhu.

K bodům 2 až 5 (§ 755 a 757)

Navrhuje se v souvislosti s rozvodem manželství obecně zakotvit preferenci dohod o poměrech nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti, jako primárního a neopominutelného způsobu jejich úpravy. Tento princip by se měl rovněž promítnout do úpravy obecných předpokladů rozvodu manželství obsažených v ustanovení § 755 odst. 3 OZ. Stávající úprava na rozdíl od řady jiných případů obsažených v občanském zákoníku výslovně nepodmiňuje pravomoc soudu vydat rozhodnutí o poměrech dítěte tím, že se na nich rodiče nedohodli.¹⁰⁴ Tato úprava jako by implicitně presumovala, že dohoda rodičů není v případě klasického rozvodu možná, a proto musí o poměrech dítěte rozhodnout opatrovnícký soud. Tento předpoklad nicméně není nutný, neboť nemožnost dostat všem podmínkám pro rozvod zjednodušeným postupem podle § 757 OZ nevylučuje, že se rodiče jsou schopni dohodnout

¹⁰² Srov. R. Šínová in Melzer, F., Tégl, P. a kol.: Občanský zákoník – velký komentář. Svazek IV. § 655 – 975. Praha: Leges, 2016, str. 103.

¹⁰³ Tamtéž. Obdobný názor viz též Z. Králíčkové in Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová. Občanský zákoník II, komentář k § 679, str. 57.

¹⁰⁴ Srov. § 692, § 877, § 891, § 893, § 897, § 908, § 919 OZ.

alespoň na úpravě poměrů dítěte pro dobu po rozvodu. Takovou dohodu lze naopak i v těchto případech považovat za žádoucí s ohledem na obecné důvody, které hovoří pro preferenci dohod jako takových (zejm. lepší předpoklady pro dobrovolné plnění dohody).

V souvislosti s prohlubováním konsensuálního charakteru řešení záležitostí dítěte a snižováním státní ingerence do rodinných záležitostí se dále navrhuje netrvat na dosavadním obligatorním vedení samostatného opatrovnického řízení a soudním schvalování dohod o poměrech dítěte pro dobu po rozvodu. Důvody pro přijetí této úpravy byly podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy.

Navrhovaná úprava respektuje již tradiční východisko české právní úpravy, podle níž je třeba k rozvodu manželství předběžná úprava dalších poměrů dítěte. V tomto ohledu je třeba vnímat tento požadavek jako logický důsledek manželství jako formalizovaného svazku. Z tohoto hlediska je akceptovatelná také určitá forma kontroly státu nad touto úpravou za účelem ochrany zájmu dítěte. Zároveň se však nepokládá za nezbytné, aby se tato kontrola napříště realizovala ve všech případech v dosavadním rozsahu.

Optimální veřejná kontrola by přitom měla vytvářet vhodné podmínky pro přijetí dobrovolného rozhodnutí rodičů při výkonu svých rodičovských práv a povinností a umožňovat dostatečné rozvinutí participačních práv dítěte a ochranu jeho nejlepšího zájmu. Těmto atributům by měla sloužit zákonem preferovaná možnost upravit záležitosti dítěte pro případ rozvodu v písemné formě s úředně ověřenými podpisy. Výhodou této možnosti je relativní bezformálnost procesu uzavření dohody, což umožňuje do něj zahrnout i další relevantní aktéry (např. širší rodinu a nové partnery rodičů) a také zohlednit v dohodě i velké množství neprávních aspektů, které by nemohly být předmětem soudního schválení.

Minimální náležitosti dohody a hlediska, kterými je třeba se při uzavření dohody řídit, vyplývají z navrhovaného ustanovení § 906 odst. 1 OZ (dohoda o péči), respektive z možností a hledisek, která se již v současnosti uplatňují při rozhodování soudu podle ustanovení § 907 OZ. Pro dohodu o plnění vyživovací povinnosti se uplatní hlediska obsažená zejména v ustanoveních § 915 a § 913 OZ. Navrhovaná úprava ponechává otevřený také způsob, jakým mohou rodiče k dohodě dospět. Mohou si ji sepsat sami, ale v případě potřeby využít také právní pomoci. Součástí dohody by v řadě případů mohl být i rodičovský plán, který bude do budoucna předvídat řešení potenciálně konfliktních situací (vzdělávání, lékařské péče, volnočasové aktivity atd.).

Další výhodou je již sama absence jednání před soudem, které může být zdrojem stresu a stimulátorem konfliktu. Z pohledu míry státní ingerence do záležitostí rodiny a jejího soukromí tato úprava představuje méně intenzivní zásah, než který má za následek stávající právní úprava. To nevylučuje, že dohoda může být uzavřena právě až v důsledku předběžného projednání věci před opatrovnickým soudem (např. v rámci jiného soudního roku). V takovém případě by již nemuselo být vždy nezbytné další meritorní projednání věci a schválení dohody soudem. Pro případy, kdy se rodičům podaří dospět k dohodě až na jednání před soudem, by měla zůstat i nadále ponechána možnost soudu schválit dohodu rodičů. Tato možnost může být stále praktická v těch situacích, kdy existuje zájem na vykonatelné úpravě poměrů dítěte.

Participace dítěte na úpravě jeho poměrů by se měla primárně realizovat způsobem, který již v současnosti předvídá ustanovení § 875 odst. 2 OZ. Měli by to být tedy především rodiče, kteří s dítětem s přihlédnutím k jeho věku a schopnostem budou věc konzultovat a přiměřeně jej informovat a zapojovat do formulace obsahu dohody.

Za dostatečnou záruku proti výskytu možných případů zneužití lze považovat skutečnost, že by měly být dohody i nadále předkládány soudu rozhodujícímu o rozvodu. I ten se již v současnosti musí zabývat záležitostmi dítěte přinejmenším v rozsahu, zda samotný rozvod manželství není v rozporu s jeho zájmem. V tomto rozsahu není ani omezen v možnosti provádět nenavržené důkazy (§ 390 ZŘS).¹⁰⁵ Ve zbývajícím rozsahu by měl dohodu přezkoumat z hlediska, zda se zjevně nepříčí dobrým mravům nebo zda neodporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. Bude-li mít přitom pochybnosti, zda byl zvolen vhodný model péče o dítě (např. střídavá péče u velmi malého dítěte), bude moci dát podnět opatrovnickému soudu dítěte, aby se záležitostmi podrobněji zabýval.

K bodu 6 (§ 906)

Změny navrhované v § 755 a 757 OZ se promítají do navazující úpravy výkonu rodičovské odpovědnosti po rozvodu manželství. I zde má platit, že v hierarchii způsobů úpravy poměrů dítěte v době po rozvodu manželství zaujímá primární a neopominutelnou pozici dohoda rodičů. Rozhodnutí soudu představuje *ultima ratio*, není-li dohoda rodičů ani při vynaložení veškerého úsilí možná nebo je-li dohoda rodičů ve zjevném rozporu se zájmem dítěte.

K bodu 7 a 8 (§ 909 a 923 odst. 1)

Navrhuje se stanovit dohodu rodičů jako primární a neopominutelný způsob změny práv a povinností vyplývajících z vyživovací povinnosti a rodičovské odpovědnosti i v případě změny poměrů. Touto úpravou se mimo jiné reaguje na dosavadní závěr judikatury, podle něhož „*jestliže soud schválí dohodu rodičů o výživném pro nezletilé dítě, nelze tuto dohodu účinně měnit jinak než rozhodnutím soudu*“.¹⁰⁶

Tento závěr je postaven na východisku, že „(...) v řízeních ve věcech péče soudu o nezletilé jde primárně o ochranu zájmů dítěte, které je třeba zohlednit i v případě schvalování dohody rodičů o výživném. Jestliže jednou bylo rozhodnuto o výživném soudním rozhodnutím, je nepřípustné toto rozhodnutí měnit prostou dohodou rodičů, neboť jen soud je za této situace oprávněn přezkoumat takovou dohodou rodičů a především to, zda nová výše výživného

¹⁰⁵ V kontextu posuzování rozporu samotného rozvodu se zájmem dítěte se navrhuje upravit také textaci stávajícího ustanovení § 755 odst. 2 písm. a) OZ. Zachováno by mělo být zdůraznění požadavku, podle něhož soud, který vede řízení o rozvodu, zjistí tuto skutečnost také dotazem u opatrovníka jmenovaného soudem pro řízení o úpravu poměrů k dítěti pro dobu po rozvodu. Tento případ bude nadále relevantní pouze v případech, v nichž probíhalo řízení před opatrovnickým soudem. Ani v těchto případech by však nemělo být využito tohoto důkazního prostředku automatické, ale mělo by být činěno tehdy, pokud by podle názoru soudu mohlo přispět ke zjištění skutkového stavu věci. Vychází se z toho, že je primárně na uvážení soudu, jak rozhodné skutečnosti zjistí, přičemž danou skutečnost lze s přihlédnutím k okolnostem dostatečně zjistit i z jiných zdrojů (např. z opatrovnického spisu, případně z výsledku účastníků). Ani ve věcech, v nichž řízení před opatrovnickým soudem neprobíhalo, však nic nebude bránit soudu, který vede řízení o rozvodu, aby si k posouzení rozporu rozvodu se zájmem dítěte vyžádal stanovisko orgánu sociálně-právní ochrany dětí, je-li to potřebné.

¹⁰⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 20 Cdo 380/2016.

odpovídá odůvodněným potřebám (nezletilého) dítěte a schopnostem a možnostem povinného rodiče.“¹⁰⁷

Navrhovaná úprava vychází z presumpce, že jsou to především rodiče, jimž jsou důvody změny poměrů a zájmy dítěte nejlépe známy. Navrhuje se proto netrvat na rozhodování soudu za situace, že rodiče jsou schopni se dohodnout na změně svých rodičovských povinností a práv. Tím spíše tehdy, je-li příslušná změna prokazatelně dítěti prospěšná (např. rozšíření styku s druhým rodičem nebo zvýšení výživného). Pozdější mimosoudní dohoda rodičů nicméně není způsobilá přivodit změnu samotného dřívějšího rozhodnutí soudu. Takovou dohodu tedy nebude možné vykonat. Existence dohody má pouze za následek, že se soud zdrží dalšího zásahu do poměrů rodiny, ledaže jej zájem dítěte odůvodňuje. Zároveň platí, že vyvinul-li se v rodině v průběhu času určitý stav, který je všestranně respektován a je v zájmu dítěte, nemůže ani žádný z rodičů následně namítat, že by byl tento stav právně irrelevantní. K danému stavu by tedy měl přihlídnout také soud při případném dalším rozhodování.

K bodu 10 (§ 1970)

Konečně se předpokládá, že nařízení vlády stanoví zvýšenou sazbu úroku z prodlení s placením pohledávek výživného pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti. Tím by měla být tato zvláště zranitelná skupina zvýhodněna, obdobně jako je podle některých ustanovení občanského zákoníku zvýhodněna i v jiných případech (např. podle § 923 OZ se v těchto případech nevrací spotřebované výživné při zrušení či snížení výživného za minulou dobu). Důvod tohoto zvýhodnění tkví v tom, že nezletilé děti, které nenabýly plné svéprávnosti, obecně nemají možnost kompenzovat nedostatek prostředků na zajištění své výživy doplňkovou výdělečnou činností, a ocitají se proto ve zvláště zranitelném postavení. Smyslem zvýšené sazby úroku z prodlení by mělo být předně ve větší míře, odpovídající významu vyživovací povinnosti, motivovat povinnou osobu k dobrovolnému plnění. Zároveň by vyšší sazba měla oprávněné osobě poskytnout odpovídající kompenzaci spojenou s tím, že včas neobdržela prostředky, na něž měla nárok.

Předběžně se předpokládá stanovení úroku z prodlení denní sazbou ve výši jednotek promile z dlužné částky za každý započatý den prodlení. Standardní výše pohledávek na výživném se nejčastěji pohybuje od 2 000 do 3 000 Kč měsíčně. Prostřednictvím roční sazby nelze u tak nízkých částek docílit stanovení dostatečné výše úroku z prodlení, která by motivovala povinného k včasnému plnění a oprávněnému poskytovala dostatečnou kompenzaci (ledaže by sazba byla velmi vysoká). U plnění vyživovací povinnosti je navíc na rozdíl od jiných pohledávek zásadnější časové hledisko. Předně výživné může pro řadu osob představovat základní příjem k uspokojování běžných potřeb. Stanovení denní sazby je také konzistentní s přístupem, kdy je neplnění vyživovací povinnosti po dobu delší 4 měsíců pokládáno za jednání, které je postihováno trestněprávní sankcí. Posílení soukromoprávních sankcí by mohlo snížit tlak na uplatňování trestní represe. Na druhou stranu se předpokládá, že zvýšenou sazbu úroku z prodlení by bylo vhodné časově limitovat, případně po uplynutí určité doby prodlení přiměřeně jeho přírůstek omezit, aby byl eliminován vznik nežádoucí dluhové spirály na straně povinné osoby.

¹⁰⁷ Tamtéž.

K bodu 9 (§ 923 odst. 2 věť druhé)

Navrhuje se reagovat na negativní důsledky, které může mít stávající úprava v případech, kdy na straně povinného dojde k objektivní nemožnosti plnit výživné v dosavadní výši. Vychází se z toho, že soudní řízení, v němž se rozhodne o určení nižší částky výživného, než stanovovalo předchozí rozhodnutí nebo dohoda rodičů, může trvat měsíce. Hrozba exekuce či trestněprávního postihu nicméně vede řadu povinných k tomu, že se kvůli plnění své vyživovací povinnosti zadluží. Podle ustanovení § 923 odst. 2 OZ sice může dojít ve vztahu k nezletilému dítěti ke snížení výživného i zpětně, ale spotřebované výživné se nevrací.

Do úvahy nepřipadá ani možnost snížení výživného nebo skládání části výživného do soudní úschovy na základě předběžného opatření. K těmto možnostem se nepřiklání dosavadní judikatura. Důležitým rozhodnutím v této oblasti je nálezn Ústavního soudu II. ÚS 114/14 ze dne 26. 8. 2014. V řešené věci se povinný rodič domáhal snížení výživného, protože došlo ke snížení jeho mzdy a vzhledem k dalším vyživovacím povinnostem nebyl schopen platit výživné v plné výši. Ústavní soud se ztotožnil s rozhodováním nižších soudů, když potvrdil, že otec nemůže být po skončení řízení ve věci samé v pozici oprávněného, kterému by soudním rozhodnutím byl přiznán exekuční titul. Dále se soud negativně vyjádřil k možnosti soudní úschovy: „(...) *pokud se otec domáhal vydání předběžného opatření, aby jemu a matce bylo uloženo část dosud stanoveného výživného zasílat (či v případě matky jednorázově zaslat) do soudní úschovy, takovýto požadavek nemá oporu v žádném ustanovení zákona o rodině. Otec tedy v tomto rozsahu již v rovině skutkových tvrzení neosvědčil existenci hmotně právního nároku (tzn. rozhodujících skutečností ve smyslu ust. § 75c odst. 1 o. s. ř.), který by vydání předběžného opatření odůvodňoval. Již z tohoto důvodu nelze podle odvolacího soudu návrhu otce na vydání předběžného opatření v tomto rozsahu vyhovět, aniž by bylo nutné zabývat se dalšími zákonnými předpoklady pro nařízení předběžného opatření (...) pak vzhledem k tomu, že výsledkem řízení ve věci samé (řízení o snížení výživného) nemůže v žádném případě být soudní rozhodnutí (tzn. exekuční titul), v němž by otec byl v postavení oprávněného (tzn. toho, jemuž exekuční titul přiznává nějaké právo), již z tohoto důvodu nepřipadá v úvahu, aby ve vztahu k řízení o snížení výživného došlo z pohledu otce k ohrožení možného soudního výkonu rozhodnutí.*“.

Delší doba mezi faktickou změnou poměrů a rozhodnutím soudu tak může způsobit povinnému rodiči finanční problémy. Z tohoto důvodu se navrhuje stanovit, že se povinnému v případě zpětného snížení výživného zúčtují případné přeplatky při rozhodování soudu o dávkách výživného splatných v budoucnu. Toto opatření bylo přitom upřednostněno před možností připustit zákonem skládání části výživného do soudní úschovy. V případech, kdy by totiž soud ve věci samé nerozhodl o snížení výživného, by taková úprava mohla působit riziko při zajišťování výživy nezletilého dítěte. Navrhovaná úprava naproti tomu předpokládá, že podmínkou zúčtování přeplateků by mělo být vydání rozhodnutí ve věci samé.

ČÁST DRUHÁ – změna zákona o soudních poplatcích

K bodům 1, 5 a 6 (§ 10 a položce 4 a 4a Sazebníku poplatků)

Navrhuje se rozlišit výši poplatkové povinnosti v závislosti na tom, zda je vedeno klasické řízení o rozvodu nebo zjednodušené řízení o rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu. Smyslem je zvýhodnit případy, kdy se manželé dokáží dohodnout na všech okolnostech souvisejících s rozvodem, zejména na úpravě poměrů nezletilého dítěte pro dobu po rozvodu.

Nejvyšší zvýhodnění by měly požívat případy, kdy manželé podají společný návrh na zahájení řízení o rozvod manželství bez zjišťování příčin rozvratu. Tyto případy v současnosti tvoří necelou polovinu všech návrhů. Naopak poměrně časté jsou podle informací z praxe případy, kdy se druhý z manželů k návrhu prvního připojí až v průběhu řízení. Navrhovaná úprava by měla působit na to, aby bylo konsensu dosaženo již v předsoudním stadiu.

Zároveň je nepochybné, že zde budou i do budoucna případy, kdy se manželé nebudou schopni dohodnout na všech aspektech souvisejících s rozvodem manželství. Případná bariéra v přístupu k soudu v případech nízkopříjmových skupin by však měla být odstranitelná prostřednictvím žádosti o osvobození od soudního poplatku. V případech, v nichž nebude dán důvod k osvobození od soudních poplatků, připadá podle okolností do úvahy také žádost o odložení povinnosti zaplatit soudní poplatek do rozhodnutí o věci samé za splnění předpokladů podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“).¹⁰⁸

K bodům 2 až 4 (§ 11)

Navrhuje se zpoplatnit podání odvolání ve vybraných řízeních ve věcech péče soudu o nezletilé, u nichž existuje zvýšené riziko eskalace a prodlužování rodičovského konfliktu prostřednictvím dalšího vedení soudního řízení. Řízení uvedená v rámci navrhovaného výčtu patří mezi věci spadající do oblasti tzv. rodinného práva soukromého. Cílem je pomocí daného poplatku redukovat tendence ke zbytečnému prodlužování vedení řízení, v němž se může odrážet rodičovský konflikt. Účelem bylo vyčlenit ta řízení, jež nebudou dopadat na situace, kdy se řeší případ vážně ohroženého dítěte či vážného zásahu do práv rodičů.

Potenciál k prodlužování soudního řízení v důsledku podaného odvolání lze ilustrovat na datech z roku 2017 o řízeních, kdy soud rozhoduje poprvé, a to o výživném pro případ rozvodu a o péči pro případ rozvodu.

Průměrná délka řízení ode dne podání odvolání do dne předložení odvolacímu soudu činí v řízení o stanovení výživného u nezletilého dítěte pro případ rozvodu 42–47 dnů. Pokud jde o péči pro případ rozvodu, činí průměrná délka řízení 37–46 dnů. Dále lze poukázat na průměrnou délku řízení od předložení podání odvolacímu soudu do dne vydání rozhodnutí odvolacího soudu, kdy u výživného pro případ rozvodu je tato 112–143 dnů, v případě péče pro případ rozvodu pak 90–165 dnů.

¹⁰⁸ „...je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.“.

Při provedení orientačního součtu těchto průměrných dob činí celková doba od podání odvolání do rozhodnutí odvolacího soudu u výživy pro případ rozvodu 154–189 dnů (5–6 měsíců), u péče pro případ rozvodu 127–211 dnů (4–7 měsíců). Již tato data ukazují na to, že samo podání odvolání výrazně prodlužuje dobu dosažení finálního řešení věci.

Sám poplatek ve výši 3 000 Kč by pak měl být určitým psychologickým blokem proti dalším obstrukcím, neměl by však tvořit zásadní překážku přístupu ke spravedlnosti.

Navrhuje se dále osvobodit od placení poplatku v řízeních uvedených v odstavci 1 písm. c) při podání odvolání dítě, a to je-li v pozici odvolatele zastoupeného opatrovníkem, nebo i dítě s již plnou procesní způsobilostí (ať se již jedná o dítě dostatečně vyspělé pro podání návrhu před nabytím zletilosti či dítě již zletilé, při pokračování v řízení dle pravidel řízení v nesporných věcech). Dále se navrhuje ve věcech podle odstavce 1 písm. c) ZSP zachovat obecné osvobození i pro případy podání návrhu na nařízení předběžného opatření, ale i řízení o výkonu rozhodnutí, respektive exekuce.

K bodu 7 (Položce 7)

Navrhuje se upravit výši soudního poplatku v případě podání návrhu na zahájení řízení o určení výživného, včetně jeho snížení či zrušení, kdy je předmětem peněžité plnění. Smyslem je rovněž předcházet nezbytnosti řešit spory o výživné před soudem a motivovat účastníky k mimosoudnímu řešení věci. Tuto úlohu již stávající sazba poplatku, která se neměnila od roku 2012, nemůže účinně plnit s ohledem na vývoj ekonomické situace (např. nárůst průměrné mzdy o více než 30 % mezi roky 2011 a 2018). Navrhovaný poplatek přitom svoji výší nevytváří pro běžného účastníka nepřekonatelnou zábranu pro přístup k soudnímu řízení, která by jej fakticky omezovala.

K bodu 9 (Položce 22)

Navrhuje stanovit poplatek za podání odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně ve vybraných řízeních ve věcech péče soudu o nezletilé. K tomu srov. důvodovou zprávu k § 11 ZSP. Dále se v návaznosti na změny ve zpoplatnění návrhu na zahájení řízení o rozvod manželství navrhuje promítnout do sazeb poplatků za odvolání zvýšenou sazbu předpokládající klasický rozvod se zjišťováním příčin rozvratu.

K přechodnému ustanovení

Z týchž důvodů, pro které se navrhuje zpoplatnit odvolání v některých řízeních péče soudu o nezletilé, se navrhuje toto zpoplatnění vztáhnout již na odvolání podaná ode dne nabytí účinnosti zákona.

ČÁST TŘETÍ – změna zákona o zvláštních řízeních soudních

K bodu 1 (§ 12)

Navrhuje se stanovit prostředek k usnadnění vyřizování šikanózních návrhů na nařízení předběžného opatření ve věcech upravených zákonem o zvláštních řízeních soudních, v nichž

Lze nařídit předběžné opatření i bez návrhu (zejména ve věcech péče soudu o nezletilé). Potřeba řešení tohoto problému vyplynula ze soudní praxe.

Na problém spojený s obstrukčním jednáním některých účastníků soudních řízení poukázala kupříkladu Veřejná ochránkyně práv.¹⁰⁹ V něm obsažená opatření navrhovaná soudy („*úprava procesních pravidel, aby nedocházelo k obstrukčnímu jednání některých účastníků a legislativní úprava předběžných opatření*“) se opírala především o výsledky dotazníkového šetření směřovaného v lednu 2018 na předsedy krajských soudů. Doporučení k řešení této problematiky bylo rovněž obsaženo v Analýze aktuálních otázek výživného vytvořené Ministerstvem spravedlnosti, jejíž závěry byly schváleny usnesením vlády č. 343 ze dne 3. května 2017.

Ve vztahu ke spornému řízení bylo již novelou občanského soudního řádu č. 296/2017 Sb. reagováno na potřebu předcházet případům, kdy se účastníci neobracejí na soud s návrhy na nařízení předběžného opatření ve výjimečných situacích, ale podávají je jako prostředek procesního nátlaku na další účastníky ve snaze využít jejich minimální možnosti obrany před rozhodnutím o návrhu. Touto novelou bylo stanoveno, že dospěje-li soud k závěru, že byl podán opětovný návrh na nařízení předběžného opatření, který ve věci týchž účastníků požaduje z obdobných důvodů stejnou nebo obdobnou zatímní úpravu poměrů, vyzve navrhovatele ke složení dalšího doplatku k jistotě, která se automaticky skládá spolu s návrhem. Obdobné řešení se však ve vztahu k řízením upraveným zákonem o zvláštních řízeních soudních nejeví jako případné. Ve věcech, v nichž může soud nařídit předběžné opatření i bez návrhu, se nevyžaduje složení jistoty k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením [§ 12 odst. 3 ZŘS a § 75b odst. 3 písm. a) OSŘ].

Lze se domnívat, že institut jistoty má své místo především ve sporném řízení, respektive obecně v řízeních zahajovaných jen na návrh. Poněvadž zde neexistuje možnost nařídit předběžné opatření bez návrhu, dává smysl ponechat otevřenou možnost nařídit předběžné opatření i na základě opakovaného návrhu požadujícího z obdobných důvodů obdobnou zatímní úpravu poměrů. Zvýšené riziko vzniku škody spojené s nařízením předběžného opatření na základě takového návrhu by mělo být vyváženo požadavkem na dostatečné zajištění její případné náhrady. Hrozba doplatku jistoty zde může plnit i preventivní funkci. V případech, kdy může být předběžné opatření nařízeno i bez návrhu, je na místě spíše restriktivnější přístup k možnému nařízení předběžného opatření na základě opětovných návrhů. Je tomu tak i z toho důvodu, že zejména ve věcech péče soudu o nezletilé existuje větší zájem na rychlém meritorním řešení věci (srov. § 471 odst. 2 ZŘS). V těchto věcech by měl být především zjednodušen postup, jakým lze opětovné návrhy procesně vyřídit. Podle poznatků soudní praxe je totiž zejména v řízeních péče soudu o nezletilé zneužíváno možnosti podávat opakované návrhy na nařízení předběžného opatření právě s cílem působit obstrukce při snaze o meritorní vyřízení určité věci. K průtahům zde dochází nejen v důsledku nezbytnosti rozhodnout standardním způsobem v krátké lhůtě o návrhu na nařízení předběžného opatření, ale také v důsledku rozhodování o odvolání proti zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření.

¹⁰⁹ Viz Doporučení Veřejné ochránkyně práv k přijetí opatření v oblasti rodinněprávního a opatrovníckého soudnictví ze dne 6. 2. 2019, sp. zn. 41/2017/SZD/AK.

Lze se přitom domnívat, že popisovaný problém není odpovídajícím způsobem řešitelný s využitím existujících právních instrumentů. Bez výslovné zákonné úpravy je obtížně myslitelné, aby o takových návrzích nemuselo být vždy standardně rozhodnuto. V současnosti by měl soud v případě opětovného návrhu požadujícího ve věcech týchž účastníků z obdobných důvodů stejnou nebo obdobnou zatímní úpravu poměrů rozhodnout o zastavení řízení pro překážku věci rozhodnuté.¹¹⁰

Bez dalšího by se v současnosti jevil jako problematický postup, podle něhož by se k takovým návrhům nemělo vůbec přihlížet. Obecně sice platí, že soudy v občanském soudním řízení dbají na to, aby práv nebylo zneužíváno (§ 2 OSŘ), respektive aby nedocházelo ke zneužívání ustanovení zákona upravujících postup soudu v řízení (§ 6 OSŘ). Konkrétní uplatnění těchto obecných principů na způsob vyřizování opětovných návrhů na nařízení předběžného opatření nicméně naráží na zákonem stanovený postup, jakým by o takových návrzích mělo být rozhodnuto. Použitelná zde není ani úprava ustanovení § 41a odst. 3 OSŘ, podle níž se nepřihlíží k úkonu účastníka, který není za řízení přípustný. Tato úprava dopadá na typově odlišné případy (např. pozdní podání odvolání, návrh na realizaci procesního nástupnictví v dovolacím řízení (NS 32 Cdo 2446/2011) či uplatnění nového nároku v odvolacím řízení (KS Hradec Králové 24 Co 241/2010)).

Navrhuje se tedy stanovit, že byl-li ve věcech, v nichž lze nařídit předběžné opatření i bez návrhu, zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření, může jej navrhovatel, požaduje-li ve věci týchž účastníků z obdobných důvodů stejnou nebo obdobnou zatímní úpravu poměrů, opakovat až po uplynutí 6 měsíců od právní moci zamítavého rozhodnutí. K návrhu podanému před uplynutím této doby by se nemělo přihlížet. O tom, že se k návrhu nepřihlíží, vyrozumí soud navrhovatele usnesením, proti němuž není opravný prostředek přípustný.

Určitou analogii navrhovaného řešení je možno spatřovat ve stávajícím § 462 odst. 1 ZŘS. Formální způsob vyřízení takového návrhu je inspirován § 97 odst. 6 InsZ. Na dané případy by se standardně použilo § 43 OSŘ, pokud jde o odstraňování případných vad podání. „Nepřihlížení“ by se projevilo v tom ohledu, že na návrh nebude nahlíženo jako na podání, které má za následek zahájení řízení, o němž je třeba standardním způsobem rozhodnout. Postup soudu by byl přezkoumatelný s ohledem na požadavek vyrozumět podatele o tom, že se k návrhu nepřihlíží, ve formě usnesení.

K bodu 2 (§ 378)

Navrhuje se do procesního předpisu promítnout navrhovanou změnu ustanovení § 679 OZ, podle níž již nebude nezbytné ve všech případech, v nichž soud rozhodne o neexistenci manželství, aby obecný soud dítěte rozhodl současně také o právech a povinnostech ke společnému dítěti zdánlivě sezdáných manželů (k tomu blíže viz odůvodnění výše).

¹¹⁰ K tomu srov. judikaturu ve věcech dalších návrhů na přiznání osvobození od soudních poplatků – Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1301/2013, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem 99/2013.

K bodu 3 (§ 422)

Zákon o zvláštních řízeních soudních stanoví obligatorní spojení řízení o určení otcovství s řízením péče soudu o nezletilé, nejde-li o případy, kdy bylo otcovství určeno souhlasným prohlášením v případech podle § 415 a 416 ZŘS. Tato úprava implicitně vychází z presumpce, že pokud se rodiče nejsou schopni dohodnout na otcovství, nebudou se schopni dohodnout ani na péči a výživě. Tento závěr nelze považovat za nutný ani žádoucí a v kontextu navrhované úpravy by se i zde měla prosadit obecná úprava § 908 a 919 OZ, podle níž nežijí-li spolu rodiče a nedohodnou-li se na péči a výživě, rozhodne o těchto i bez návrhu soud.

I pokud by bylo ve většině předmětných případů zapotřebí rozhodnutí soudu o péči a výživě, lze považovat obligatorní spojení obou řízení za nevhodné i z dalších hledisek. Předně o péči a výživě se rozhoduje za situace, kdy dosud není v právní moci rozhodnutí o určení otcovství. Jednak se oddaluje samotný okamžik, kdy k závaznému určení otcovství dojde, jednak se dále omezuje prostor k dosažení případné dohody rodičů, na což by se ani v těchto případech v zájmu dítěte nemělo rezignovat. Lze přitom předpokládat, že otec dítěte může být ochotnější přistoupit na uzavření dohody, byla-li otázka jeho otcovství závazně vyřešena. Nenasvědčuje-li přitom s přihlédnutím k průběhu řízení o určení otcovství nic tomu, že by mezi rodiči existoval elementární potenciál k dosažení dohody, nebrání nic soudu bezprostředně po právní moci rozhodnutí o otcovství zahájit řízení o péči a výživě i bez návrhu. Z faktického pohledu se tím ve srovnání s aktuálním právním stavem nijak nemusí prodloužit doba, v níž budou poměry dítěte závazně upraveny. Nelze pominout, že stávající právní úprava vede k tomu, že v těchto případech rozhodují o záležitostech dítěte soudci, kteří se agendě péče o nezletilé zpravidla nevěnují. I proto se jeví jako vhodnější vytvořit oddělením obou záležitostí prostor pro to, aby ve věcech dítěte případně finálně rozhodl specializovaný soudce.

K bodu 4 (§ 473)

V zájmu posílení práva dítěte na zajištění rychlé a dostatečné výživy se navrhuje prolomit závěr judikatury, podle něhož je možné vázat vykonatelnost rozsudku odsuzujícího k zaplacení nedoplatku na výživném na právní moc rozsudku (NS 20 Cdo 2304/2007). Tím se do značné míry popírá smysl stávajícího ustanovení § 473 ZŘS, podle něhož jsou rozsudky k plnění výživného předběžně vykonatelné. Lhůta k jejich plnění tak začíná běžet již doručením a její délku stanoví soud (§ 160 odst. 4 OSŘ). Judikatura přitom připouští učinit rozsudky v části týkající se nedoplatků na výživném prakticky předběžně nevykonatelnými. Předběžně vykonatelným je tak jen výrok přiznávající běžné výživné, které lze vymáhat již po prvním termínu splatnosti po doručení rozsudku.

Na jednu stranu mohou být dané závěry vnímány jako pochopitelné, neboť nedoplatky mohou být zpravidla vysoké a odvolací soud může mít na jejich výši odlišný názor. Pokud by přitom bylo možné vymáhat ihned veškeré nedoplatky stanovené v prvním stupni, takové výživné, pokud by bylo spotřebováno, by se nevracelo. Na druhou stranu nejsou tyto důvody shledávány jako dostatečně legitimní pro takovouto ochranu dlouhodobých neplaticů a vystavování dítě negativním důsledkům spojeným s tímto neplacením. Podpůrně se proto navrhuje stanovit lhůtu 15 dnů od doručení rozsudku pro složení nedoplatků, od níž by mělo

být možné se odchýlit jen z vážných důvodů, např. rozložit do splátek v delším období zvláště vysoké nedoplatky ohrožujícího platební schopnost dlužníka.

K bodu 5 (§ 474)

V rámci úkolů soudu realizovaných při péči o nezletilé dítě se nově se zavádí pravomoc soudu rozhodnout o uložení absolvování edukačního setkání rodičům jako realizace odborného poradenství. Cílem opatření je zejména včasné poučení rodičů o možnostech smírného řešení a dopadech rodičovských sporů na budoucí život nezletilého dítěte. Tito budou taktéž obeznámeni s faktickou povahou řízení, v němž jsou poměry dítěte řešeny a které by pokud možno nemělo být prostorem pro boj dvou stran, ale naopak prostředím k nalezení nejlepšího možného řešení situace rozpadu rodičovského vztahu, z něhož má vzejít budoucí úprava vzájemných poměrů dotčených subjektů. Dané ujednání bude v mnohém určovat jejich každodenní poměry po mnoho následujících let.

V rámci daného setkání budou rodiče též informováni o možnosti sepsání dohody o poměrech nezletilého dítěte i o vytvoření tzv. rodičovského plánu. Ten může napomoci řešení množství otázek, jež bude třeba řešit v návaznosti na rozpad dosavadního partnerského vztahu, avšak za trvání vztahu rodičovského. Rodičovský plán pomáhá rodičům i dětem zamyslet se podrobně nad řadou potenciálně konfliktních situací v dalším životě dítěte a nastínit jejich řešení (vzdělávání, lékařské péče, volnočasové aktivity atd.).¹¹¹ Díky práci s tímto dokumentem, který je znám i ze zahraničí, lze preventivně působit na rodiče tak, aby nemuselo k dalším sporům docházet, respektive aby potenciálně sporné záležitosti byly pokud možno řešeny předem nekonfliktní cestou. Z povahy věci se jedná o dokument stále živý, který je vhodné po určité době společně aktualizovat, v souvislosti s proměnnou životní situací dítěte.

Pro rodiče by mělo být edukační setkání přístupné místně i z hlediska dalších faktorů. Návrh počítá s využitím stávajících možností českého systému, kdy tyto informace mohou již nyní být poskytovány nízkoprahově mnohými subjekty,¹¹² zejména manželskými a rodinnými poradnami, občanskými poradnami,¹¹³ OSPOD a ve vazbě na konkrétní okolnosti případu i probační a mediační službou, a dalšími subjekty. Toto se již nyní potvrzuje v rámci pilotních projektů v různých částech České republiky.

Nové opatření by soud měl nařídít již před prvním jednáním ve věci, aby tak dal rodičům prostor pro zvážení jejich přístupu. Setkání by mělo být kratší a jednorázové (v předpokládané délce do 2 hodin), nikoli odbornou, dlouhodobou terapií. Soud této možnosti nevyužije, jsou-li zde takové okolnosti, které by odůvodňovaly jiný postup jako vhodnější, případně shledá-li

¹¹¹ Rodičovský plán je již v současnosti řadou soudů v praxi využíván. Jeho ukázka je dostupná zde: <https://www.justice.cz/documents/39209/1040655/Rodicovsky+plan.pdf/eddfb134-bf7b-4eb7-9d99-1f02cd02a07a>.

¹¹² K vyhledávání konkrétních poskytovatelů sociálních služeb podle druhů služeb, krajů a okresů slouží Registr poskytovatelů sociálních služeb, který je dostupný na odkaze http://registr.mpsv.cz/socreg/hledani_sluzby.do?SUBSESSION_ID=1574753748760_1.

¹¹³ Seznam občanských poraden lze nalézt na webových stránkách Asociace občanských poraden, která tyto poradny zastřešuje a zabývá se rozvojem jejich sítě – seznam je dostupný na odkaze <https://www.obcanskeporadny.cz/cs/poradny>. V ČR působí také Asociace manželských a rodinných poradců ČR, z. s., která má na webových stránkách zveřejněný vyhledávač, kde lze nalézt kontakty na manželské a rodinné poradce, kteří jsou v této asociaci sdružení, a to na odkaze <http://www.amrp.cz/kde-najiacutet-poradce.html>.

vzhledem k povaze případu opatření za neúčelné (např. případy s prvky domácího násilí). Užití opatření nijak nelimituje soud ve využitích dalších opatření směřujících ke smírnému řešení věci, tedy již zákonem předpokládané možnosti mediačního či jiného mimosoudního smírného jednání, rodinné terapie či setkání s poskytovatelem odborné pomoci.

Dané opatření vychází z odborných podnětů k využívání včasného smírného řešení rodinných konfliktů, jež bylo mj. opakovaně předkládáno členy Výboru pro práva dítěte a zástupci opatrovnické justice. Na jeho potřebu a dobrou efektivitu ukazuje též již na mnoha soudech realizovaná tzv. Cochemská praxe (viz výše).

K bodu 6 (§ 475)

Do ustanovení § 475 ZŘS se navrhuje promítnout změny navrhované v ustanovení § 909 a 923 OZ. V podrobnostech srovnej důvodovou zprávu k těmto ustanovením.

ČÁST ČTVRTÁ– Účinnost

S ohledem na nezbytnost vytvořit určitý prostor pro přizpůsobení nové úpravě ze strany jejích adresátů se navrhuje stanovit účinnost dnem 1. července 2022.

V Praze dne 8. 11. 2021

Předkladatelé: Helena Válková v. r.
 Patrik Nacher v. r.
 Marek Novák v. r.
 Jana Hanzlíková v. r.
 Zuzana Ožanová v. r.
 Taťána Malá v. r.
 Stanislav Fridrich v. r.
 Josef Bělíca v. r.
 Andrea Babišová v. r.
 Lenka Dražilová v. r.
 Romana Fischerová v. r.
 Miloslav Janulík v. r.
 Roman Kubíček v. r.
 Ladislav Okleštěk v. r.
 Petr Vrána v. r.
 Robert Stržínek v. r.
 Ivo Vondrák v. r.
 Jan Richter v. r.
 Eva Fialová v. r.

František Petrtýl v. r.

Michal Ratiborský v. r.

Jana Pastuchová v. r.